

แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3
เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547

ปริญญาณพนธ์
ของ
ประยุทธ แก้วสุข

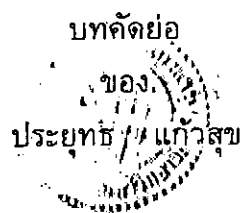
เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

๗๑๖.๑๗.
๗๑๖๔๘
ร.๗

แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาคะกร้อของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3
เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547

26 ก.ค. 2548

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2548

h 276919

ประยุทธ์ แก้วสุข. (2548). แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลัย,
ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรณัย.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น นักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 ที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ จำนวน 234 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธี สุ่มอย่างง่าย วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.52 รองลงมา คือ ระดับน้อย ร้อยละ 20.98 ระดับมาก ร้อยละ 19.66 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.79 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 7.05

2. ด้านสุขภาพและอนามัย

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.37 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 18.75 ระดับน้อย ร้อยละ 17.79 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.58 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.51

3. ด้านรายได้และผลประโยชน์

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.24 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 19.87 ระดับน้อย ร้อยละ 14.96 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 13.35 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 10.58

4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.80 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 21.12 ระดับน้อย ร้อยละ 15.14 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 12.39 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.54

5. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.63 รองลงมา คือ ระดับน้อย ร้อยละ 15.08 ระดับปานกลาง ร้อยละ 13.98 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 13.49 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 12.82

MOTIVATION FOR SELECTING TO PRACTICE TAKRAW OF
LEVEL 3 FEMALE STUDENTS IN PHETCHABUN EDUCATIONAL
SERVICE AREA IN ACADEMIC YEAR 2004

AN ABSTRACT
BY
PRAYUT KAEWSUK

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2005

Prayut Kaewsuk. (2005). *Motivation for Selecting to Practice Takraw of Level 3 Female Students in Phetchabun Educational Service Area in Academic Year 2004*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Asst. Prof. Dr.Namchai Lewan, Asst. Prof. Phan Jiaranai.

The purpose of this research was to know motivation for selecting to practice Takraw of level 3 female students in Phetchabun Educational service area in academic year 2004. The subjects were 234 female students being selected by Simple random sampling. The data were analyzed into frequency and percentage.

The results were found that

Female students Selecting to practice Takraw had motivation as follow ;

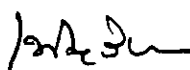
1. Love, ability and interest : They had motivation in average level (37.52%), low level (20.98%), high level (19.66%), the lowest level (14.79%) and the highest level (7.05%)
2. Health : They had motivation in average level (39.37%), high level (18.75%), low level (17.79%), the lowest level (14.58%) and the highest level (9.51%)
3. Income and advantage : They had motivation in average level (41.24%), high level (19.87%), low level (14.96%), the lowest level (13.35%) and the highest level (10.58%)
4. Honour and famous : They had motivation in high level (39.80%), average level (21.12%), low level (15.14%), the lowest level (12.39%) and the highest level (11.54%)
5. Progress opportunity in the future : They had motivation in high level (44.63%), low level (15.08%), average level (13.98%), the lowest level (13.49%) and the highest level (12.82%)

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาคะกร้อของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3
เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547

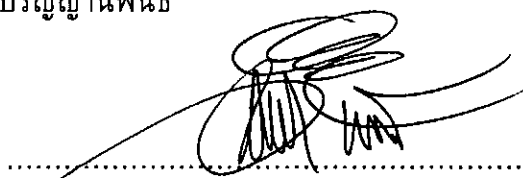
ของ
นายประยุทธ แก้วสุข

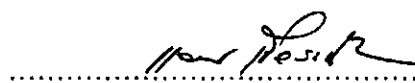
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

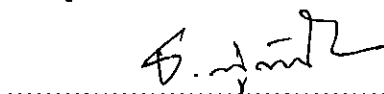

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่ ๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เล่วลิ้ม)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ธงชาติ พูเจริญ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร.พิมพ์ ม่วงศิริธรรม)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลัย ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ชงชาติ พูเจริญ และอาจารย์ ดร.พิมพ์า ม่วงศิริธรรม กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม และผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธ์ อาจารย์พิศวง มหาพันธ์ ดร.พิมพ์า ม่วงศิริธรรม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำตลอดจนแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องจนสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เป็นผลสำเร็จ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือ

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์จำลอง จันทรอำไพ อาจารย์สุรินทร์ เมฆประยูร ที่กรุณาอำนวยความสะดวกและให้ข้อมูลในการจัดทำปริญญานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อประย็น แก้วสุข คุณแม่รำพึง แก้วสุข และขอแสดงความซาบซึ้งใจต่อภรรยาและลูกที่ให้ความรัก ความอบอุ่น ดูแลผู้วิจัย ช่วยเหลือและสนับสนุนในทุก ๆ ด้านตลอดมา

ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ ที่มีได้เอื้อนนาม ที่คอยให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจอยู่เสมอ คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดา มารดา ครูอาจารย์ทุกท่าน ที่มีส่วนในการวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่กรุณาให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ประยुทธ แก้วสุข

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	2
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ความหมายของแรงจูงใจ.....	5
ความสำคัญแรงจูงใจ.....	6
ทฤษฎีแรงจูงใจ..... ^๕	7
ประเภทของแรงจูงใจ..... ^๕	7
องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ..... ^๗	11
แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬา..... ^๗	13
แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา..... ^๗	13
แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา..... ^๙	15
ความเป็นมาของกีฬาตะกร้อ..... ^๙	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... ^{๑๑}	18
งานวิจัยต่างประเทศ..... ^{๑๑}	18
งานวิจัยในประเทศ..... ^{๑๒}	20
3 วิธีดำเนินการวิจัย..... ^{๑๕}	26
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง..... ^{๑๕}	26
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... ^{๑๕}	27
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ..... ^{๑๕}	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล..... ^{๑๖}	29
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล..... ^{๑๖}	29

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	52
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	52
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	52
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
สรุปผลการวิจัย	53
อภิปรายผล	56
ข้อเสนอแนะ	59
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	59
บรรณานุกรม	60
ภาคผนวก	64
ประวัติย่อผู้วิจัย	75

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
17	ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าใน อนาคต ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาคะกรี 2 ปีขึ้นไป (N = 43)..	46
18	ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาคะกรี (N = 234).....	47
19	ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านสุขภาพและอนามัย ของนักเรียน หญิงที่เลือกฝึกกีฬาคะกรี (N = 234).....	48
20	ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของนักเรียน หญิงที่เลือกฝึกกีฬาคะกรี (N = 234).....	49
21	ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของนักเรียน หญิงที่เลือกฝึกกีฬาคะกรี ด้านเกียรติยศ (N = 234).....	50
22	ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าใน อนาคต ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาคะกรี (N = 234).....	51

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง (N = 234).....	27
2	จำนวนและร้อยละของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ จำแนกตาม ระยะเวลาในการฝึกกีฬาตะกร้อ.....	31
3	ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อต่ำกว่า 1 ปี (N = 140)	32
4	ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านสุขภาพและอนามัย ของนักเรียน หญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ต่ำกว่า 1 ปี (N = 140)	33
5	ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของนักเรียน หญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ต่ำกว่า 1 ปี (N = 140).....	34
6	ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของนักเรียน หญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ต่ำกว่า 1 ปี (N = 140).....	35
7	ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าใน อนาคต ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ต่ำกว่า 1 ปี (N = 140)	36
8	ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 1 - 2 ปี (N = 51).....	37
9	ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านสุขภาพและอนามัย ของนักเรียน หญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 1 - 2 ปี (N = 51).....	38
10	ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของนักเรียน หญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 1 - 2 ปี (N = 51).....	39
11	ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของนักเรียน หญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 1 - 2 ปี (N = 51).....	40
12	ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าใน อนาคต ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 1 - 2 ปี (N = 51).....	41
13	ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 2 ปีขึ้นไป (N = 43).....	42
14	ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านสุขภาพและอนามัย ของนักเรียน หญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 2 ปีขึ้นไป (N = 43).....	43
15	ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของนักเรียน หญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 2 ปีขึ้นไป (N = 43).....	44
16	ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของนักเรียน หญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 2 ปีขึ้นไป (N = 43).....	45

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ตะกร้อเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของชนชาติไทย คือ เริ่มตั้งแต่ลูกตะกร้อที่นำมาเล่นกันนั้น จะต้องมีการทำขึ้นโดยนำหวายมาจักเป็นซี่เล็กๆ ให้เท่ากัน แล้วนำมาสานให้เป็นลูกกลมๆ ซึ่งต้องอาศัยศิลปะในการจักสานเป็นอย่างมาก จึงจะได้ลูกตะกร้อมาเตะกันซึ่งเป็นการแสดงถึงการประณีตในการทำงาน เพียรพยายามในการทำงาน นับว่าเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของไทยไม่ว่าเราจะเดินไปในสถานที่ใดในเวลาเย็นต้องพบเห็นการตั้งวงเล่นกีฬาตะกร้อทั่วไป เพราะเป็นกีฬาที่ให้ความสนุกสนานผ่อนคลายความตึงเครียด และยังส่งเสริมสามัคคี ความเห็นอกเห็นใจกัน อย่างดี ซึ่งมีประโยชน์ต่อผู้เล่นจะได้รับ กล่าวคือ กีฬาตะกร้อ (สมชาย ยิ้มน้อย. 2535 : 43)

ปัจจุบันกีฬาตะกร้อกำลังเป็นที่นิยมในหมู่ของผู้หญิง จะสังเกตได้ว่ามีการจัดการแข่งขันกีฬาตะกร้อหญิงขึ้นตามสนามแข่งขันต่างๆ เช่น ของสมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ การกีฬาแห่งประเทศไทย นอกจากนั้นการจัดการศึกษาของประเทศไทยเราก็มียุคสมัยที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้หญิงมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬามากขึ้น สังเกตได้จากหลักสูตรวิชาพลศึกษาในทุกๆ ระดับ ได้บรรจุกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายไว้อย่างมากมายและเปิดโอกาสให้นักเรียนทั้งชายและหญิงได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาได้เท่าเทียมกัน กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นคุณค่าและความสำคัญของกีฬาตะกร้อว่าสามารถทำให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาได้รับประโยชน์อย่างมากมาย เช่น เป็นการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายทำให้มีร่างกายแข็งแรง มีรูปร่างที่ดี ทำให้มีความอดทน และช่วยให้ส่วนต่างๆ ของร่างกายทำงานสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี ช่วยให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย และอยู่ร่วมในสังคมได้ด้วยดี จึงได้บรรจุกีฬาตะกร้อเข้าไปในหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา

สำหรับการเล่นกีฬาตะกร้อ นักกีฬาต้องมีความแข็งแรง และคล่องแคล่วว่องไวของร่างกายเป็นพื้นฐานสำคัญและเพื่อให้ประสิทธิภาพสูงสุดในการเล่นกีฬาตะกร้อ นักกีฬาจึงจำเป็นต้องใช้ความพยายามในการฝึกซ้อม อย่างหนัก และยาวนานเพื่อให้มีความสมบูรณ์ของร่างกายอย่างเต็มที่ ความขยัน ความมุ่งมั่น ความตั้งใจ และการเอาจริงเอาจังในการฝึกซ้อมจึงเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริม ความสามารถของนักกีฬาให้สูงขึ้น ผู้ที่ตัดสินใจเลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ต้องมีแรงจูงใจ มีความต้องการหรือมีความรักในกีฬาอย่างมาก จึงจะประสบผลสำเร็จได้ตามที่มุ่งหวัง

กีฬาตะกร้อหญิงของจังหวัดเพชรบูรณ์เริ่มมีการฝึกซ้อมและได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นทางการเป็นรูปแบบเมื่อปี พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นแห่งที่สองของภาคเหนือที่ได้รับความนิยมมากขึ้นเป็นลำดับ โดยสังเกตได้จากการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาตะกร้อที่มีการจัดการแข่งขันในระดับต่างๆ มีจำนวนทีมที่เข้าร่วมมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และความสามารถของนักกีฬาตะกร้อหญิงของจังหวัดเพชรบูรณ์มีการพัฒนาที่สูงขึ้นกว่าเดิมมาก โดยเห็นได้จากการแข่งขันกีฬาเยาวชน นักเรียน

นักศึกษา กีฬาแห่งชาติ และผลงานของนักกีฬาของจังหวัดเพชรบูรณ์ได้เป็นตัวแทนของทีมชาติไทยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ณ ประเทศเวียดนาม เป็นต้น

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เพื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้ทุ่มเทกำลังกายกำลังความสามารถในการฝึกซ้อม เพื่อให้ได้ชัยชนะจากการแข่งขันในแต่ละครั้ง ซึ่งแรงจูงใจดังกล่าวอาจเกิดจากแรงจูงใจหลายๆ ด้าน เช่น ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ แรงจูงใจในด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านเกียรติยศ และด้านความก้าวหน้าในอนาคต ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบผลการศึกษาที่สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดบริหารและพัฒนาการกีฬาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อทราบแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547

ความสำคัญของการวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับ

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 ของเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 และเป็นแนวทางให้แก่ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ครูพลศึกษา และบุคคลที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนงานเพื่อส่งเสริมการกีฬาตะกร้อหญิงต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ช่วงชั้นที่ 3 ที่เป็นสมาชิกชมรมตะกร้อในโรงเรียนที่มีชมรมกีฬาตะกร้อ เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 จำนวน 606 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 303) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้นจำนวน 234 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ ระยะเวลาในการฝึกกีฬาคตะกร้อ โดยแยกเป็น 3 ระยะ คือ

1. ต่ำกว่า 1 ปี
2. 1 – 2 ปี
3. 2 ปีขึ้นไป

ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาคตะกร้อ

นิยามศัพท์เฉพาะ

แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาคตะกร้อ หมายถึง ภาวะใดๆ หรือสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้นักเรียนหญิงมีความสนใจ มีความต้องการที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกในชมรมตะกร้อและเลือกฝึกกีฬาคตะกร้อ

ตะกร้อ หมายถึง กีฬาที่เล่นด้วยลูกตะกร้อซึ่งทำมาจากหวายหรือพลาสติก การเล่นประกอบด้วยผู้เล่น 2 ทีม ทีมละ 3 คน โดยใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น ศีรษะ หน้าผาก เท้า เป็นต้น ยกเว้นมือหรือแขน เพื่อบังคับลูกตะกร้อให้ข้ามตาข่าย

นักเรียนหญิง หมายถึง นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาคตะกร้อ ช่วงชั้นที่ 3 ที่เป็นสมาชิกชมรมตะกร้อในโรงเรียนที่มีชมรมกีฬาคตะกร้อ เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547

ช่วงชั้นที่ 3 หมายถึง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 3 ของเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547

เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ หมายถึง เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ แบ่งเป็น 3 เขต คือ

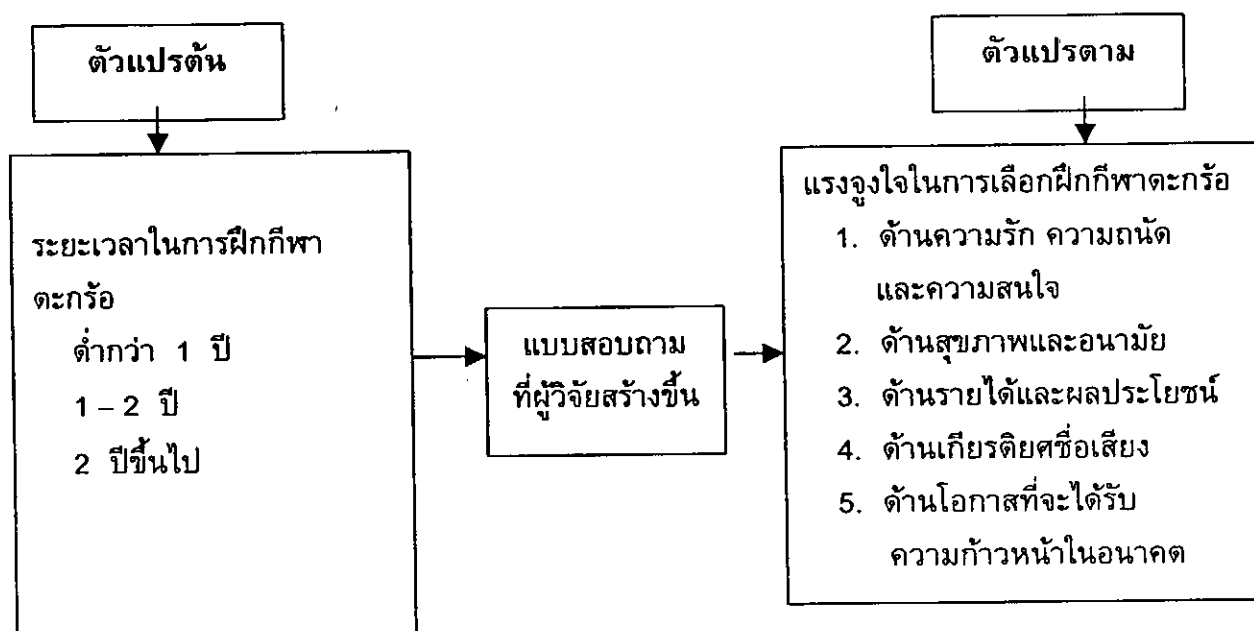
เขต 1 ประกอบด้วย โรงเรียนที่อยู่ในอำเภอเมือง อำเภอชนแดน อำเภอวังโป่ง

เขต 2 ประกอบด้วย โรงเรียนที่อยู่ในอำเภอหล่มสัก อำเภอหล่มเก่า อำเภอเขาค้อ อำเภอเนินหลาว

เขต 3 ประกอบด้วย โรงเรียนที่อยู่ในอำเภอหนองไผ่ อำเภอบึงสามพัน อำเภอวิเชียรบุรี อำเภอศรีเทพ

สมาชิกชมรมกีฬาคตะกร้อ หมายถึง นักเรียนหญิงที่ความถนัดในกีฬาคตะกร้อและสมัครเข้าเป็นสมาชิกของชมรมกีฬาคตะกร้อ ของแต่ละโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ จำนวน 15 โรงเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อนำมาสนับสนุนแนวทางการศึกษาครั้งนี้ ดังนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจ
2. ความสำคัญของแรงจูงใจ
3. ทฤษฎีแรงจูงใจ
4. ประเภทของแรงจูงใจ
5. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
6. แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬา
7. แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา
8. แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา
9. ความเป็นมาของกีฬาทะกร้อ
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 10.1. งานวิจัยในต่างประเทศ
  - 10.2. งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของแรงจูงใจ

คำว่า แรงจูงใจ (Motivation) มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน คือ คำว่า มูวีรี (Movere) หมายความว่า การเคลื่อนที่ ได้มีผู้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับแรงจูงใจ ไว้ดังนี้

อารี พันธัมณี (2534 : 179) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาพที่อินทรีย์เกิดความต้องการหรืออยู่ในสภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ เพื่อผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเพื่อทดแทนภาวะการขาดหรือทำให้อินทรีย์อยู่ในสภาวะสมดุลแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นในการเรียนรู้เป็นสิ่งที่กำหนดทิศทาง และความเข้มของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น

โสภา ชูพิกุลชัย (2529:19) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่มาเร้าหรือกระตุ้นให้ความต้องการของมนุษย์ได้รับความพึงพอใจ และมีผลกระตุ้นให้พฤติกรรมของมนุษย์บรรลุจุดมุ่งหมาย

อร่าม ตั้งใจ (2539 : 95) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการกีฬาคือ สิ่งทีกระตุ้นให้เราต้องการมีส่วนร่วมในการกีฬา การที่คนเราอยากหรือไม่อยากเล่นกีฬานั้นไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทางการกีฬาดีขึ้น แต่ถ้าอยากเล่น พอใจที่จะได้เล่น ทำให้มีความพยายาม มีการพัฒนาให้ดีขึ้น เมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นกีฬาไปง่าย ๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปความหมายของแรงจูงใจได้ว่า เป็นการกระตุ้น หรือเร้า เพื่อช่วยให้การกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จบรรลุเป้าหมาย มีแนวทางอันแน่นอน ซึ่งอาจจะเกิดจากความต้องการของตัวผู้กระทำเองหรือผู้กระทำได้รับสิ่งเร้าจากภายนอก

มอร์เรย์ (Murray. 1964) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบภายใน ซึ่งกระตุ้นหรือนำทาง หรือเป็นตัวรวมพฤติกรรมต่างๆ ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้และเราจะอนุมานเกี่ยวกับแรงจูงใจได้จากพฤติกรรมที่แสดงออกมา

เบิร์ต และคริป (Bird and Cripe. 1986) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้มนุษย์หรือสัตว์เกิดการกระทำที่เพียรพยายามอย่างมาก เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

แมร์ (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542 : 138 ; อ้างอิงจาก Maire. n.d.) กล่าวว่า การจูงใจเป็นกระบวนการ ซึ่งการแสดงออกของพฤติกรรมได้รับอิทธิพลจากจุดมุ่งหมายที่พฤติกรรมนั้นมุ่งไปสู่จุดหมาย

ปัจจัยกระตุ้นพฤติกรรมของมนุษย์ บุคคลที่ได้รับแรงจูงใจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ ด้วยความกระตือรือร้นและผลจากการกระทำพฤติกรรมจะมีประสิทธิภาพสูง และเราสามารถจะใช้อธิบายได้มากมาย คำเพื่อที่จะนำมาอธิบายเกี่ยวกับคำว่า แรงจูงใจ เป็นต้นว่า ความต้องการ การเร่งเร้า แรงกดดัน ความปรารถนา จุดมุ่งหมายปลายทาง และวัตถุประสงค์ ซึ่งคำตามที่กล่าวมานี้เป็นคำที่มากกระตุ้นให้เกิดการกระทำพฤติกรรมทั้งสิ้น

✓ ความสำคัญของแรงจูงใจ

การจูงใจไม่ใช่ตัวพฤติกรรม หรือเหตุการณ์ที่สามารถมองเห็นได้โดยตรงแต่เป็นนามธรรมอย่างหนึ่งที่ช่วยอธิบายขั้นตอนการเกิดพฤติกรรมให้ชัดเจนยิ่งขึ้น การจูงใจมีลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือ (พนมไพร ไชยวงศ์. 2542 : 138 – 139)

1. ให้พลังกระตุ้นต่อการแสดงพฤติกรรม หรือความเข้มของกำลังตอบสนองที่จะแสดงพฤติกรรมเมื่อกระหายน้ำมาก เราจะเดินอย่างรวดเร็ว หรือวิ่งเพื่อเสาะแสวงหาน้ำ แก่ความกระหาย แต่ถ้าเราไม่กระหาย หรือกระหายเพียงเล็กน้อย เราอาจจะเดินช้าๆ พุดคุยกับเพื่อนอย่างไม่รีบร้อน เป็นต้น
2. กำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรม เช่น เมื่อหิวก็จะมีพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่การแสวงหาอาหาร เช่นเดินไปร้านข้าวแกง ฝากเพื่อนไปซื้อ หรือว่าจะเลือกทำอย่างไรดี เพราะมีทางเลือกหลายทางเพื่อให้ได้อาหารมาบำบัดความหิวการได้รับประทานอาหารจึงเป็นจุดหมายปลายทางหรือทิศทางของพฤติกรรม
3. กำหนดระดับความพยายาม หรือความมุ่งมั่นไม่ลดละของพฤติกรรมนั้นคือจะใช้เวลาอดทน หรือมานะพยายามในการกระทำพฤติกรรมนั้นได้นานเพียงใด เช่น เมื่อเราหิวเราจะเข้าครัวค้นหาของรับประทาน ถ้าในครัวไม่มีอะไรรับประทานได้ เราก็จะออกไปนอกบ้านเพื่อซื้อของรับประทาน ถ้าร้านแรกที่ไปถึงปิดร้าน แต่ความหิวเรายังสูงอยู่ เราก็จะไปหาร้านอื่นๆ ต่อไปอีก

อาจจะเป็นวันที่ 5 หรือ 6 จนกว่าจะได้อาหารรับประทาน นั่นคือ ระดับความพยายาม หรือ ความมุ่งมั่นไม่ลดละที่จะแสดงพฤติกรรมที่สูงตามไปด้วย

ดังนั้น เมื่อกล่าวถึงพฤติกรรมแรงใจ จะต้องมีลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือ ให้อ้างอิงพฤติกรรม มีทิศทาง และมุ่งมั่นพยายามไม่ลดละ พฤติกรรมแรงใจจึงเป็นพฤติกรรม ที่มีเป้าหมายและเจ้าตัวมีความพยายามที่จะให้บรรลุเป้าหมายนั้น

ทฤษฎีแรงใจ

เนื่องจากการศึกษาเรื่องแรงใจเป็นการศึกษาเหตุผล หรือเป้าประสงค์ของการแสดง พฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์และแหล่งที่มาของแรงใจมาจาก 4 แหล่งคือ มาจากองค์ประกอบ ทางด้านความต้องการพื้นฐานด้านชีววิทยา จากองค์ประกอบด้านอารมณ์ จากองค์ประกอบด้าน สติปัญญา และองค์ประกอบด้านสังคม นักจิตวิทยาได้นำองค์ประกอบเหล่านี้มาเป็นแนวคิดในการ สร้างทฤษฎี เพื่ออธิบายว่าทำไมมนุษย์จึงแสดงพฤติกรรมที่แสดงอยู่ ความเป็นจริงแล้วไม่มีทฤษฎี ใดทฤษฎีหนึ่ง ที่สามารถอธิบายทุกด้านของแรงใจ ได้ทั้งหมดดังทฤษฎีแรงใจต่างๆ ดังต่อไปนี้

ประเภทของแรงใจ

แรงใจไม่เพียงแต่กระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ต่างกันเท่านั้น แรงใจยังเป็นสิ่งที่ ก่อให้เกิดความต้องการ หรือมีความโน้มเอียงที่จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมมุ่งจุดหมาย อีกด้วย ด้วยเหตุผลนี้ จึงมีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับแรงใจเป็นอย่างมาก และได้พยายามจำแนกประเภท ของแรงใจไปตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ดังนี้

สลา จันท์เอม (2527 : 101 - 102) ได้แบ่งแรงใจตามที่มาของแรงใจ ได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. แรงใจทางสรีรวิทยา (Physiological Motivation) แรงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร ต้องการพักผ่อนและปราศจากโรค เราสามารถวัดระดับความต้องการทางสรีระได้ จากการสังเกตพฤติกรรมการกระทำของคนเรา คือ จากความมากน้อยของการกระทำ การเลือกทำ การโต้ตอบสิ่งที่มาขัดขวาง

2. แรงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motivation) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงใจทางด้านสรีรวิทยา เพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยคนเราทางด้านจิตใจจะทำให้สุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น และการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรักและความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงใจทางสังคมหรือแรงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ (Social Motivation) แรงใจชนิดนี้มีจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคลและจุดมุ่งหมายของแรงใจชนิดนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นๆ ที่มีต่อตัวเรา แรงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนเรา ได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็ก จากผลของการศึกษาวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระ เป็นตัวของตัวเองฝึกหัด การช่วยเหลือตัวเองตามวัย จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตสูง การฝึกหัดให้บุคคลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จึงต้องเริ่มต้นจากครอบครัว

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliative Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ต้องการความรักจากบุคคลอื่น

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self – Esteem Motivation) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งจะนำมาสู่ความนับถือตนเอง

กมลรัตน์ หล้าสูงรังษ์ (2530 : 236) ได้แบ่งประเภทแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังของการแสดงออกของพฤติกรรม ออกเป็น 2 ประเภท คือ

* 1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ดี ทำด้วยความเต็มใจ โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้นๆ เป็นรางวัลอยู่แล้ว

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาเพราะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเร้า ไม่ได้ทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นเลย เช่น การกระทำเพื่อต้องการรางวัล ตำแหน่ง เกียรติ เป็นต้น

ถวิล เกื้อกุลวงศ์ (2528 : 94 – 114) ได้แบ่งแรงจูงใจตามลักษณะความต้องการต่างๆ ดังนี้

1. แรงจูงใจด้านความมั่นคง มักอยู่ในรูปของจิตสำนึกโดยจะเห็นจากการที่มนุษย์มีความต้องการความปลอดภัย ส่วนความมั่นคงในรูปของจิตใต้สำนึกนั้น เป็นสิ่งที่ได้พัฒนา มาตั้งแต่เกิด โดยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดที่จะทำให้เป็นคนที่ม่จิตใม่มั่นคงหรืออ่อนแอ

2. แรงจูงใจด้านสังคม เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกัน และกัน มีการอยู่ร่วมกันเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และได้รับการยกย่อง การที่บุคคลติดต่อสัมพันธ์กันนั้นมิใช่เพื่อมิตรภาพเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับศรัทธาและเชื่อถือได้

3. แรงจูงใจด้านชื่อเสียงมีมากขึ้นในสังคมไทย โดยเฉพาะสังคมในระดับชนชั้นกลาง ความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดขีดจำกัดของบุคคลอย่างหนึ่ง บุคคลบางคนจะมีความพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนหรือระดับชุมชน แต่บางคนอาจจะแสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติหรือระดับโลก

4. แรงจูงใจด้านอำนาจถือเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคล โดยการแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว เช่น การที่บุคคลสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่ง ส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพและพฤติกรรมแสดงว่า เป็นผู้ที่มีอำนาจส่วนตัวแต่บุคคลบางประเภทเป็นเจ้าของอำนาจทั้ง 2 ประเภท คือ

ทั้งอำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว

5. แรงจูงใจด้านความสามารถ หมายถึง การควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมทั้งกายภาพและสังคม ความรู้สึกด้านความสามารถนี้เกี่ยวข้องกับอย่างใกล้ชิดกับมโนทัศน์ ด้านความคาดหวังบุคคลจะมีความสามารถหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีต ถ้าความสำเร็จเหนือความล้มเหลวแล้วจะทำให้มองโลกในทางลบ บุคคลที่มีความรู้สึกด้านความสามารถต่ำจะไม่มีแรงจูงใจที่จะแสวงหาการท้าทายใหม่ๆ หรือทำการเสี่ยง บุคคลพวกนี้จะปล่อยให้สิ่งแวดล้อมบังคับควบคุมมากกว่าที่จะพยายามบังคับควบคุมสิ่งแวดล้อม

6. แรงจูงใจด้านความสำเร็จ เป็นแรงจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่นๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จจะมีความก้าวหน้าในการทำงาน เพราะว่าจะเป็นผู้สร้างสรรค์ให้งานสำเร็จ

7. แรงจูงใจด้านเงิน เป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ และสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภททุกระดับ คุณสมบัติที่เด่นชัดและสำคัญที่สุดของเงินคือ เป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยน สิ่งที่เงินสามารถซื้อได้นั้นไม่ใช่ตัวเงินโดยตรงแต่เป็นคุณค่าของเงิน ตัวเงินนั้นไม่ได้มีความสำคัญแต่เป็นตัวแทนของความต้องการใดๆ ที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542 : 140 - 142) จำแนกแรงจูงใจออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อความอยู่รอด (Survival Motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้คนเราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แรงจูงใจชนิดนี้มักจะสัมพันธ์กับสิ่งเบื้องต้นที่คนเราต้องการในชีวิต เช่น อาหาร น้ำ อากาศ และการขับถ่าย

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในสังคม อาจได้รับอิทธิพลโดยตรงจากสิ่งเร้าที่บุคคล หรือจากวัตถุที่มองเห็นได้ จับต้องได้ หรือมาจากภาวะสังคมที่มองไม่เห็นก็ได้ เช่น การมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น การเป็นผู้นำ การสร้างมิตร เป็นต้น

3. แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง (Self Motives) แรงจูงใจชนิดนี้ค่อนข้างจะซับซ้อน และผลักดันให้คนเราพยายามปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น เช่น แรงจูงใจที่เกี่ยวกับความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือ ความสำเร็จในชีวิต เป็นต้น

แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมอาจจำแนกได้ ดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive)
2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive)
3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive)
4. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motive)

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ทั้งในหน้าที่การงาน และเรื่องราวส่วนตัวให้สำเร็จลุล่วง

จากผลการวิจัยพบว่า พ่อแม่ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงย่อมมีอิทธิพลที่จะทำให้เด็กเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตามด้วย ทั้งนี้ เพราะพ่อแม่จะเอาใจใส่เกี่ยวกับการกระทำของเด็ก มาตั้งแต่เล็กๆ โดยการแสดงความรักใคร่ ตั้งมาตรฐานการกระทำในสิ่งต่างๆ ตลอดจนคอยกระตุ้นแนะนำให้กำลังใจแก่เด็กในการทำกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1. เป็นผู้ที่มีความบากบั่น พยายาม อดทนเพื่อจะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
2. ต้องการงานให้ดีที่สุด โดยเน้นถึงมาตรฐานที่ดีเลิศของความสำเร็จ
3. ชอบความท้าทายของงาน โดยมุ่งทำงานที่สำคัญให้ประสบความสำเร็จ
4. ชอบแสดงออกถึงความรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน
5. ชอบแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์
6. ทำงานอย่างมีหลักเกณฑ์เป็นขั้นตอน และมีการวางแผน
7. ชอบยกเหตุผลมาประกอบคำพูดอยู่เสมอ
8. อยากให้ผู้อื่นยกย่องว่าทำงานเก่ง

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลแสดง

พฤติกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับ เป็นที่รักใคร่ของเพื่อนฝูง และได้รับความนิยมจากบุคคลในกลุ่ม พัฒนาการของแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์จะเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก โดยเฉพาะในครอบครัวที่มีความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่น พ่อแม่ที่ไม่มีลักษณะการก้าวร้าว ขมขู่ หรือครอบครัวยุติธรรมที่ไม่มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นในพี่น้อง สิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กเมื่อเติบโตขึ้นมาจะทำให้เป็นคนที่ทำอะไรเพื่อให้ผู้อื่นพอใจเสมอ

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์สูง

1. ชอบผูกมิตรใหม่
2. ชอบคบเพื่อนอย่างสนิทสนม
3. ชอบคบเพื่อนมากๆ
4. ชอบพูดถึงมิตรภาพ ความใกล้ชิดสนิทสนมที่มีต่อกัน
5. ชอบแสดงออกถึงอารมณ์ที่ละเอียดอ่อน เช่น เสียใจ เมื่อมีการพลัดพราก

หรือหวานซึ่งเมื่ออยู่ใกล้กัน

6. แสดงออกถึงการให้ความสนใจ และยกย่องผู้อื่น
7. จะเน้นถึงการได้รับความชื่นชมจากบุคคลอื่น
8. ชอบทำตนเป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) เป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้มนุษย์

ต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น สามารถบงการผู้อื่นได้ พยายามกระทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ผู้อื่นอยู่ใต้อำนาจตน พัฒนาการของความต้องการที่จะมีอำนาจเหนือผู้อื่นอาจมาจากความรู้สึก

ที่ต่ำด้อยไม่ทัดเทียมผู้อื่น มีความรู้สึกว่าตนเอง "ขาด" ทั้งในด้านความเป็นอยู่ และฐานะทางสังคม เป็นความรู้สึกที่เรียกว่า "ปมด้อย" ซึ่งความรู้สึกชนิดนี้ยังมีมากเท่าไร ก็จะต้องพยายามสร้าง "ปมเด่น" โดยการแสวงหาความยิ่งใหญ่ ด้วยการก้าวร้าวออกมาเพื่อลบ "ปมด้อย" นั้น

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูง

1. ชอบวางตนเป็นหัวหน้ากลุ่ม หรือแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น
2. ชอบบงการ ชี้นำ บังคับ ควบคุมให้ผู้อื่นคิดหรือกระทำตาม
3. ชอบวางแผนทางการกระทำของกลุ่ม และโน้มน้าวให้ผู้อื่นกระทำตาม
4. ชอบพูดถึงความสัมพันธ์กับผู้อื่น แต่จะพูดในความหมายที่แฝงไว้ในลักษณะ

ที่เหนือผู้อื่น

5. ชอบสัมพันธ์กับคนที่มาอ่อนน้อม ถ่อมตน หรือมาประจบสอพลอ
6. บางครั้งชอบการตัดสินใจกระทำการเสี่ยงภัยอย่างบ้าบิ่น
7. หลีกเลี่ยงการแสดง ความอ่อนแอออกมาให้ปรากฏ
8. ชอบโต้เถียงกับผู้อื่นที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับตน

4. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motive) เป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่มนุษย์

แสดงออกโดยวาจาหรือท่าทาง เพื่อขจัดความคับข้องใจ หรือความโกรธที่เกิดขึ้น พฤติกรรมก้าวร้าวนี้ บางครั้งผู้แสดงออกจะพบว่า เมื่อแสดงพฤติกรรมดังกล่าวออกไปแล้ว จะช่วยผ่อนคลายอารมณ์ของตนเองในขณะนั้นลงได้ พัฒนาการของความก้าวร้าวจะเริ่มเกิดตั้งแต่ในช่วงวัยเด็ก โดยการเลียนแบบจากพ่อแม่หรือคนใกล้ชิดที่อบรมเลี้ยงดู การที่บุคคลมีความก้าวร้าว หรือมีบุคลิกภาพแบบ "ถือตนเองเป็นใหญ่" (Authoritarian) นั้น เนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูที่เข้มงวด กวดขันมากเกินไป ทำอะไรผิดนิดหน่อยก็จะถูกดุด่าเยียนตีทำให้เด็กเกิดความรู้สึกโกรธแค้น ขุ่นเคือง แต่เด็กก็ไม่กล้าแสดงอาการตอบโต้โดยตรงแต่จะไปแสดงความก้าวร้าวออกมากับคนรอบข้าง โดยเฉพาะกับบุคคลที่ด้อยกว่า พฤติกรรมก้าวร้าวนี้ เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ยากที่จะหยุดได้ แต่เราสามารถแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวให้ลดลงได้ โดยผู้ใหญ่จะต้องพยายามควบคุมอารมณ์ของตนเอง ไม่แสดงความก้าวร้าวเอาแต่ใจตนเอง ไม่ใช่คำพูดในเชิงขู่บังคับ แต่พยายามจะสร้างความสัมพันธ์กับเด็ก เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่นและไว้วางใจว่า เราคือผู้ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำมิใช่ผู้ควบคุม หากกระทำดังนี้ พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กก็จะลดลง

องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

อารี พันธ์มณี (2534 : 192 - 196) กล่าวว่า แรงจูงใจมีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลเป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรม ย่อมจะทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้นๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจ ลักษณะของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของตนแตกต่างกับคนอื่น หรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรมแรงขับเป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ เช่น สภาวะความต้องการอาหาร น้ำ สภาวะความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด เป็นต้น แรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ 2 ประการคือ แรงขับภายในร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความง่วงนอน เป็นต้น และแรงขับที่เกิดจากภายนอกร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความกดดัน ทำให้เกิดความตึงเครียด

1.2 ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้ หรือการแสดงพฤติกรรม ความวิตกกังวลจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เมื่อบุคคลมีอายุมากขึ้น มีประสบการณ์เพิ่มขึ้นย่อมเกิดความวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้น เด็กเล็กๆ จะไม่มีความกังวลใจ แต่จะมีความกลัว เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นความกลัวจะลดลง กลายเป็นความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นมาแทนที่

2. สถานการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม ย่อมจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจ แตกต่างกันไปเป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวายหรืออื่นๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนแตกต่างกันด้วย ลักษณะสถานการณ์ต่างๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจได้แก่

2.1 การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่น ต้องการให้ตนมีสภาพการณ์ดีขึ้น การแข่งขันมีลักษณะที่สำคัญ 2 ประการ คือ การแข่งขันกับตนเองเป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจ และความต้องการของตนไม่มีใครมาบังคับ การแข่งขันกับบุคคลอื่น เป็นความรู้สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่น ให้ตนอยู่เหนือกว่าคนอื่น มักจะพยายามทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ตนชนะผู้อื่นเสมอ

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคม มีพฤติกรรมแบบประนีประนอม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ฉะนั้น ความร่วมมือของบุคคลจึงจัดว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ ที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้น

2.3 การตั้งจุดมุ่งหมาย คือ การที่บุคคลมีการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้ มีผลทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ในบางครั้งแม้จะมีการตั้งจุดมุ่งหมายไว้ บุคคลก็ไม่สามารถกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ได้ ด้วยเหตุนี้ การตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ลักษณะของการตั้งจุดมุ่งหมายมี 2 ลักษณะคือ

2.3.1 การตั้งจุดมุ่งหมายรวม เป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อยๆ มาเกี่ยวข้องเช่น การตั้งจุดมุ่งหมายชีวิตว่า จะเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลกแต่ขณะนี้ อายุยังน้อย จึงมีเป้าหมายย่อยๆ หลายจุดมุ่งหมายมารวมกันคือ จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขัน จะวาดรูปให้ได้รับคำชมจากครู จะวาดรูปให้เพื่อนๆ ยอมรับ

2.3.2 การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกล เพื่อจุดมุ่งหมายใดจุดมุ่งหมายหนึ่งโดยเฉพาะ การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลจะเกิดขึ้นกับคนที่มีวุฒิภาวะทางด้านสมองพอสมควรจะไม่เกิดในเด็กเล็ก

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้ และมีความพยายาม มุมานะอย่างมากที่จะทำให้สำเร็จการตั้งความหวังหรือเกิดความทะเยอทะยาน จึงเป็นแรงจูงใจ ที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ถ้าบุคคลตั้งความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตนเอง จะทำให้บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานนั้นๆ หรือเกิดความท้อถอย หรือถ้าตั้งความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถ ก็ไม่มีแรงจูงใจพอที่จะกระทำ เพราะว่าตน ประสบความสำเร็จในงานนั้นๆ ง่ายเกินไป ความยากง่ายของงาน จะมีผลต่อแรงจูงใจ

แรงจูงใจกับการเลือกฝึกกีฬา

พิระพงศ์ บุญศิริ (2536 : 65) แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญต่อการเตรียมทีมและการฝึก กีฬาอย่างสูง นักจิตวิทยาได้ให้ทัศนะต่อแรงจูงใจต่างกัน แต่สรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่ อยู่ในตัวของนักกีฬาแต่ละคนและพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีความกำลังแรงขึ้น

นักจิตวิทยาได้พยายามใช้หลักเกณฑ์ต่างๆ เพื่อจำแนกประเภทของแรงจูงใจ และวิธีที่ยอมรับกันเป็นส่วนใหญ่คือ การแบ่งพื้นฐานของแรงจูงใจ 3 ทาง คือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่มีมาแต่กำเนิด เกิดจากความต้องการด้านร่างกายและความจำเป็นในการดำรงชีวิต
2. แรงจูงใจทั่วไปที่ไม่ใช่การเรียนรู้ (Unlearned General Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิด จากความต้องการในการเคลื่อนไหว หรือประกอบกิจกรรมต่างๆ ความอยากรู้อยากเห็น หรือต้องการมีประสบการณ์แปลกๆ ใหม่ๆ
3. แรงจูงใจด้านสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ ได้แก่ การสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมโดยได้รับอิทธิพลมาซึ่งได้แก่ บุคคล สถาบัน วัฒนธรรม ค่านิยม ความนึกคิด ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี แรงจูงใจลักษณะนี้ ได้แก่ ความต้องการที่จะได้ รับความสำเร็จ ต้องการให้สังคมยอมรับ ต้องการตำแหน่งฐานทางสังคม ชื่อเสียง เกียรติยศ อำนาจ สุขสบาย สนุกสนานในการร่วมและพักผ่อนกับหมู่คณะ

แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อการเล่น การเตรียมทีม และการฝึกซ้อมกีฬา นักจิตวิทยาการกีฬาให้ทัศนะต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่า แรงจูงใจ เป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาเองแต่ละคนซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอก ให้มีความกำลังแรงขึ้น เพื่อให้อยากกระทำในสิ่งนั้นๆ มากขึ้น หมายความว่านักกีฬาทุกคนต่างก็มี แรงจูงใจภายในตัวเองอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงแต่ค้นหาวิธีการที่จะกระตุ้นจาก ภายนอกเพื่อให้เกิดกำลังแรงขึ้น การสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการมากที่สุด ความต้องการดังกล่าวนี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นในการฝึกซ้อมกีฬา แต่ละครั้ง หากว่าผู้ฝึกสอนได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญเหล่านี้ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

จะเป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดี และยังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วย ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาเพื่อให้ได้ตัวนักกีฬาตามลักษณะ และคุณสมบัติของการเป็นนักกีฬาที่แท้จริงนั้น

มีนักวิจัยบางท่านได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาคือสิ่งที่กระตุ้นให้เราต้องการมีส่วนร่วมในการกีฬา การที่คนเราอยากหรือไม่อยากเล่นกีฬานั้น ไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทางการกีฬาดีขึ้น แต่ถ้ายากเล่น พอใจที่ได้เล่นจะทำให้มีความพยายาม มีการพัฒนาให้ดีขึ้น เมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นกีฬาไปง่าย ๆ

เทเวศร์ พิริยะพณท์ (2529 : 147) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีขึ้นนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลทำให้นักกีฬาค้นนั้น ๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534 : 44) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จไว้วานักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมาธิดี เชื้อมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด มีแรงจูงใจมาก ดังนั้น พลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีการกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาของตนเอง

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2534 : 47) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมตัวด้านจิตวิทยาก่อนการแข่งขัน โดยนำเสนอปัจจัยในการเตรียมตัวนักกีฬาด้านจิตวิทยาเพื่อเข้าทำการแข่งขันให้ได้ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

1. ควรให้แรงเสริมและผลย้อนกลับที่เหมาะสมแก่นักกีฬาในความสามารถทำได้ซึ่งการใช้แรงเสริมที่สามารถทำได้โดยง่ายคือ คำชมเชยและกล่าวคำที่เป็นลักษณะสร้างสรรค์ของผู้ฝึกเป็นต้น ส่วนผลย้อนกลับทำได้ โดยที่ผู้ฝึกบอกผลที่นักกีฬาสามารถทำได้
2. ควรใช้แรงจูงใจโดยการที่ครูผู้ฝึกสอนจะต้องรู้จักการสร้างสภาพการฝึกซ้อมที่น่าสนใจ มีความสนุกสนาน มีความท้าทาย และสภาพการฝึกซ้อมก็ต้องคล้ายคลึงกับการแข่งขันจริง เพื่อให้ให้นักกีฬาสามารถยับยั้งฝึกซ้อมให้ได้มากที่สุดและดีที่สุด
3. ควรจะเพิ่มหรือลดความตื่นเต้น และความอึดเหนี่ยวในการแข่งขันให้เหมาะสมและถูกต้อง โดยใช้วิธี การนั่งสมาธิหรือการสะกดจิต
4. การจัดสภาพการฝึกซ้อมให้คล้ายคลึงกับสภาพการแข่งขันจริงให้มากที่สุด
5. ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจถึงความแตกต่างของนักกีฬาแต่ละคน
6. ผู้ฝึกสอนควรหาทางช่วยเหลือให้นักกีฬาให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีมโนทัศน์ที่ถูกต้อง โดยการจัดสภาพการณ์ให้นักกีฬามีประสบการณ์ในความสำเร็จหรือประสบการณ์ที่ดีในการฝึกซ้อมและการให้แรงเสริม
7. การใช้ความเชื่อมั่นบางอย่างให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ความเชื่อว่าได้สูดออกซิเจนก่อนการฝึกซ้อม จะทำให้มีความรู้สึกว่ามีกำลังวังชาขึ้น
8. ควรเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทำให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม

9. ผู้ฝึกสอนควรมีรูปแบบเป็นผู้นำที่เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ผู้นำแบบประชาธิปไตย และผู้นำแบบอัตตาธิปไตย
10. โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมควรจะเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักกีฬา โดยที่โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมที่นักกีฬาเห็นว่าสามารถที่จะเป็นไปได้และปฏิบัติได้
11. การใช้แรงจูงใจที่เกิดจากการเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่ดีและเป็นที่ยอมรับปรารถนา เช่น ความรู้สึกภาคภูมิใจในการเล่นกีฬาและเป็นนักกีฬา หรือการเห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬา
12. ผู้ฝึกสอนควรมีความเข้าใจในความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ฝึกสอนและผู้ดู และความสามารถที่นักกีฬาสามารถทำได้ โดยการมีผู้ฝึกซ้อมจะทำให้นักกีฬาได้ใช้ความพยายามมากกว่าการฝึกซ้อมคนเดียว
13. การควบคุมระดับความกังวลใจ และการลดความเครียดในตัวนักกีฬา
14. สุขภาพจิตของนักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฐมพยาบาลทางจิตและอารมณ์ของนักกีฬาลงการแข่งขัน

แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

การสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะที่ทำการฝึกซ้อมนั้นย่อมเป็นเหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วยเหตุผลเช่นนี้เอง ผู้ฝึกสอนกีฬาหรือโค้ชทั้งหลายจึงเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่ตนเองฝึกซ้อมนั้นได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ได้มีส่วนร่วมในการทดลองความสามารถของตนเอง ได้มีส่วนร่วมในการสนุกสนานทั้งภายในและภายนอกค่ายฝึกซ้อม ตลอดจนมีโอกาสได้เข้าร่วมในการวางแผนการฝึกซ้อมและแข่งขันบ้างเป็นครั้งคราว เป็นต้น

ชาดูชัย โพธิ์คลัง (2532 : 51 - 53) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนั้นย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพอใจที่ทำให้ประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึกคือ

1. ความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (Personal Pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ ก็จะขยันฝึกซ้อมเพื่อที่จะให้มีขีดความสามารถสูงสุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อผืน (Self Image) มนุษย์เราที่เกิดมาไม่ว่าจะเป็นคนธรรมดาหรือเป็นนักกีฬาก็ตาม ย่อมจะมีความเพื่อผืน ความอยาก ด้วยกันทั้งนั้น หากจะแยกความอยากหรือความรู้สึกเพื่อผืนที่เกี่ยวกับนักกีฬาแล้ว สามารถแยกความรู้สึกออกได้เป็น 2 ทางด้วยกัน คือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตัวเอง และความรู้สึกอยากที่มีต่อบุคคลอื่นหรือเพื่อนร่วมทีม นักกีฬาที่สร้างจินตนาการของความรู้สึกเพื่อผืนนี้ มักจะเคร่งครัดกับตนเองเป็นพิเศษในการฝึกซ้อมและกฎระเบียบต่างๆ เพราะเขามีความรู้สึกอยากที่จะเห็นตนเองประสบความสำเร็จเหมือนกับนักกีฬาระดับ

แซมเปียนต่างๆ ทั้งหลาย อีกพวกหนึ่งจะเคร่งครัดกับตนเองเพื่อไม่ให้ทีมหรือเพื่อนร่วมทีมตกต่ำ หรือถูกตำหนิจากเพื่อนและพวกนี้ยังรู้สึกว่ หากตนมีความขยันและมีการพัฒนาแล้วจะสามารถช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมได้มากอีกด้วย ดังนั้น ความรู้สึกเพื่อผ่นนี้ก็คือแรงจูงใจแบบหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาเกือบทุกคน

3. ความรู้สึกว่าตนถูกลบหลู่หรือผูกพยาบาท (The Sense of Humiliation and Revenge) หากนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือล้มเหลวจากการแข่งขัน นักกีฬาคนนั้นจะมีความรู้สึกว่าเขาได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไป ความรู้สึกนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นอย่างหนึ่งที่ทำให้เขาอยากแก้ตัวหรือแก้แค้นหากมีโอกาจริง จากการถูกลบหลู่จึงเกิดแรงกระตุ้นให้มีจิตใจผูกพยาบาทเตือนเขาอยู่เสมอ ให้เขาฝึกซ้อมหนักขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะเรียกชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียไปนั้นกลับคืนมา ลักษณะเช่นนี้เป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อีกอย่างหนึ่ง

4. ความต้องการที่จะยกระดับตนเอง (Level of Aspiration) แรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับนักกีฬามีมากมายหลายอย่าง เป็นต้นว่านักกีฬาบางคน อาจจะมีความต้องการที่จะยกระดับของตนเองให้สูงขึ้นในทุกๆ ด้าน เช่นระดับการเล่นของตนเอง ระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับของหน้าที่การงานและอื่นๆ ด้วยเหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตัวแล้ว จึงเป็นแรงขับที่ตืออย่างหนึ่งที่ทำให้ให้นักกีฬา ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (Confidence and Self Discovery) ลักษณะของความเชื่อมั่นในตนเอง และการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเองเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นผลส่งให้นักกีฬาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน นักกีฬาจะฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้มีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นที่สุด ขณะฝึกซ้อมก็จะค้นพบสิ่งใหม่เกิดขึ้นกับตนเองอย่างไม่คาดฝัน ยิ่งทำให้เพิ่มความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น แรงจูงใจนี้ก็จะเป็แรงขับที่ทำให้ให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย

6. ความปรารถนาที่จะเอาชนะ (The Desire to Win) นักกีฬาระดับแชมป์จะมีพลังที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นให้รู้สึกสำนึกอยู่ตลอดเวลา ทำให้ตัวเขาต้องฝึกหนัก นั่นคือความปรารถนาที่อยากจะได้รับชัยชนะในการแข่งขันนั้นๆ เพราะชัยชนะเหล่านั้นคือเครื่องชี้ให้สังคมได้เห็นว่า เขาคือผู้ยิ่งใหญ่ในสนามแข่งขัน และอาจมีผลตอบแทนอื่นๆ ติดตามมา เช่น รางวัลตำแหน่งหน้าที่การงาน ระดับความเป็นอยู่ และสภาพทางสังคมที่แวดล้อม แรงจูงใจชนิดนี้ก็มีส่วนอย่างมากที่ช่วยผลักดันให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันได้เช่นกัน

ความเป็นมาของกีฬาตะกร้อ

ประวัติของกีฬาตะกร้อ (สมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทย. 2546)

ไม่มีหลักฐานที่ชัดเจนว่าชาติใดเป็นผู้ให้กำเนิดกีฬาตะกร้อเป็นชาติแรก เพียงแต่ทราบว่ากีฬาตะกร้อหรือกีฬาที่คล้ายกันนี้นิยมเล่นกันมาในหลายชนชาติ เช่น ไทยเรียกว่า ตะกร้อข้าม

ดาซ่าย มาเลเซียเรียกว่า เซปักกราก้าจาร์ริง พม่า ฟิลิปปินส์ และชาวไต้หวันของบอร์เนียว นิยมเตะ ตะกร้อหวาย ส่วนชาวจีน เกาหลีและทางภาคใต้ของไทยนิยมเตะลูกขนไก่และพัฒนามาเป็นตะกร้อ ลอดห่วง ตะกร้อข้ามดาซ่าย การติดตะกร้อ และตะกร้อข้ามดาซ่ายแบบเซปัก ซึ่งได้รับความนิยม อย่างแพร่หลาย

พ.ศ. 2508 บรรจุการแข่งขันเซปักตะกร้อครั้งแรกในกีฬาแหลมทอง

พ.ศ. 2524 ก่อตั้งสมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทย

พ.ศ. 2533 บรรจุการแข่งขันเซปักตะกร้อครั้งแรกในกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 11

กติกาเซปักตะกร้อที่ควรทราบ

ลูกตะกร้อ ทำด้วยหวายหรือใยสังเคราะห์ก็ได้ น้ำหนักก่อนแข่งขันต้องไม่น้อยกว่า 170 กรัม ไม่เกิน 180 กรัม (ผู้หญิง 150 – 160 กรัม)

ผู้เล่น จะต้องมีฝ่ายละ 3 คน

เครื่องแต่งกาย สิ่งใดที่ช่วยเร่งความเร็วของลูกไม่อนุญาตให้ใช้

การเปลี่ยนตัว เปลี่ยนตัวได้ทีมละ 1 ครั้ง เท่านั้น

การนับคะแนน

1. ฝ่ายใดทำผิดกติกาฝ่ายตรงข้ามจะได้คะแนนทันทีและจะเป็นผู้เสิร์ฟต่อไป

2. ทีมที่ชนะในแต่ละเซตจะต้องทำคะแนนได้ 21 คะแนน แต่ถ้าได้คะแนนเท่ากัน

ที่ 20 คะแนนจะต้องมีคะแนนห่างกัน 2 คะแนน แต่ไม่เกิน 25 คะแนน

3. ทีมที่ชนะจะต้องชนะ 2 เซต แต่ถ้าชนะฝ่ายละ 1 เซต จะต้องทำการแข่งขัน

ในเซตไทเบรก (Tiebreak) โดยแข่งขัน 15 คะแนน แต่ถ้ามีคะแนน 14 เท่า ผู้ชนะจะต้องมีคะแนน ห่างกัน 2 คะแนน แต่ไม่เกิน 17 คะแนน

4. ลูกครูดถือว่าเป็นการเล่น 1 ครั้ง

สัญญาณต่าง ๆ

ล้ำเส้นกลาง

มือข้างใดข้างหนึ่งชี้ไปที่เส้นกลาง

ถูกดาซ่าย

มือข้างใดข้างหนึ่งชี้หรือเตะที่ดาซ่าย

ลูกอ้อม

มือทั้ง 2 ข้าง แตะประสานกันเหนือศีรษะ

ลูกถูกแขน

ยกมือข้างใดข้างหนึ่ง มืออีกข้างหนึ่งแตะที่แขน

ลูกออก

มือทั้ง 2 ข้างผายออกไปข้างลำตัว

ลูกดี

มือข้างใดข้างหนึ่งชี้ลงไปในแดนที่ลูกลง

ลูกถูกเกิน 3 ครั้ง

ยกนิ้วชี้ขึ้นเหนือศีรษะ 4 นิ้ว

กรรมการและเจ้าหน้าที่

กรรมการผู้ทำหน้าที่ในสนามแข่งขันประกอบด้วย

1. กรรมการผู้ตัดสิน	1 คน
2. กรรมการผู้ช่วยผู้ตัดสิน	1 คน
3. กรรมการผู้ชี้ขาด	1 คน
4. ผู้กำกับเส้น	6 คน

วิธีการเล่น

1. กรรมการผู้ตัดสินชานแด้มแล้ว หน้าซ้ายหรือหน้าขวาเป็นผู้โยนลูกให้ผู้เสิร์ฟ ผู้เสิร์ฟจะต้องวางเท้าอยู่ในวงกลมหนึ่งข้าง
2. ฝ่ายที่ชนะการเสี่ยง จะมีสิทธิ์เลือกเสิร์ฟก่อนหรือเลือกแดนก่อนก็ได้ และจะได้อบอุ่นร่างกายก่อน
3. ฝ่ายที่ชนะในเซตที่ 1 มีสิทธิ์ที่จะเลือกเสิร์ฟก่อนหรือไม่ก็ได้ในการเล่นในเซตที่ 2
4. ถ้ามีการแข่งขันในเซตไทเบรค กรรมการจะทำการเสี่ยง ฝ่ายชนะการเสี่ยง จะเป็นฝ่ายที่มีสิทธิ์เลือกเสิร์ฟก่อน และให้คะแนนเปลี่ยนแดนเมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดทำคะแนนได้ 8 คะแนน

มารยาทในการดูกีฬา

1. กีฬาเซปักตะกร้อเป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่จะต้องใช้สมาธิ โดยเฉพาะในการเสิร์ฟ ดังนั้นในระหว่างการเล่นผู้ชมไม่ควรใช้เสียงหรือกระทำการใดอันเป็นการทำลายสมาธินักกีฬา
2. การชมและการให้กำลังใจนักกีฬาไม่ควรกล่าววาจาหรือกระทำการสิ่งใด อันเป็นการทำลายกำลังใจนักกีฬาฝ่ายตรงข้าม
3. การให้กำลังใจนักกีฬา ควรจะเป็นการแสดงออกโดยการปรบมือ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

วอร์เรน (Warren, 1987 ; อ้างอิงจาก พีระเจต ธีวทอง, 2536 : 38) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การวิเคราะห์ผลการวิจัยทางด้านแรงจูงใจของนักกีฬา ค.ศ. 1975-1986 จากการศึกษาได้ รวบรวมรายงานการวิจัย 60 เรื่อง ในระหว่างปี ค.ศ. 1975-1983 เพื่อเป็นข้อมูล มาสรุปเป็น ทฤษฎีและหลักต่างๆ เพื่อใช้ในการค้นคว้าต่อ ๆ มา

ผลการศึกษาพบว่า

การเข้าร่วมของนักกีฬาในการแข่งขัน มักจะมีความต้องการความสำเร็จและแรงจูงใจ ภายนอกมีน้อยกว่าแรงจูงใจภายใน ความสนุกสนานจะเป็นปัจจัยของแรงจูงใจในขั้นต้น

เออส์ (Early, 1987 : 93) ได้ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดลักษณะการปรับตัว พื้นฐานที่สัมพันธ์กับการปรับความประพฤติและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาบาสเกตบอล นักกรีฑาประเภทลู่ นักกีฬากอล์ฟ

นักกีฬาเทนนิส ผู้ไม่เป็นนักกีฬาและผู้ที่เป็นนักกีฬารั้งเดียว ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจแตกต่างกันในด้านกลัวความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกาย การแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่างนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่ต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขันชี้ให้เห็นว่าในกีฬาประเภทบุคคลมีความสามารถสูงและต่ำมีความแตกต่างกันข้อแนะนำเพื่อการพัฒนาทักษะของบุคคลให้ดีขึ้นนั้น จะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้มีความสัมพันธ์อย่างมากกับบุคคลและการแก้ไขทางสังคมและการแข่งขัน ความก้าวร้าว ความขัดแย้ง มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความรู้สึกในทางลบ มีความสัมพันธ์ระหว่างการปรับปรุงตัวทางการกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล องค์ประกอบของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬาและความสนใจทางสังคม ไม่มีสิ่งใดชี้ว่าการจัดแก้ไขขององค์ประกอบส่วนบุคคลให้เหมาะสม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาและแม้ว่านักกีฬาในกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจะมีความสำเร็จในการแข่งขันอย่างสูง ก็ยังเห็นคุณค่าของการประสานความร่วมมือ และเป็นเครื่องมือสำคัญของการประสบความสำเร็จในการกีฬาและประสบความสำเร็จในการศึกษา

กิฟฟุน (Giffune. 1989 ; อ้างอิงจาก พีระเจต ธีรทอง. 2536 : 38) ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าร่วมการเล่นกีฬาของโรงเรียนมัธยมศึกษา การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวกำหนดแรงจูงใจที่จะเข้าร่วมการแข่งขันโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักกีฬาฟุตบอลกับรักบี้ฟุตบอล และเพื่อที่จะแยกแยะประเภทตัวกำหนดเหล่านั้นให้เป็นหมวดหมู่ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนและนักกีฬา จำนวน 341 คน

ผลการศึกษาพบว่า นักกีฬาโดยทั่วไปเข้าร่วมการแข่งขันจะมีแรงจูงใจภายในมากกว่าแรงจูงใจภายนอก

มิทเชลล์ (Mitchell. 1992 : 3842) ได้ศึกษาการรับรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจภายในสภาพแวดล้อมของการเรียนในวิชาพลศึกษา โดยศึกษาความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์กับแรงจูงใจในการเรียน การศึกษามุ่งตรวจวัดปัจจัยระดับแรงจูงใจภายนอกจากการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับแรงจูงใจอื่นๆ เช่น จุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์ความสามารถในการรับรู้ของตนเอง แรงจูงใจเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน 50 คน ในโรงเรียนระดับกลาง โดยให้ตอบแบบสอบถาม จากการวิเคราะห์กราฟของผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ได้พัฒนาขึ้น และการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้น คือ นักเรียน 622 คน ในการพิสูจน์ความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น ผลการศึกษาพบว่า ระดับของแรงจูงใจในการเรียนมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญ การค้นคว้าครั้งนี้ได้อภิปรายในขอบเขตของความเกี่ยวพันสำหรับครูและผู้วิจัยทางพลศึกษา

ทีเจิร์ดส์มา (Tjeerdsma. 1994 : 29 - 49) ได้ทำการสำรวจแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาพลศึกษา จุดมุ่งหมายในการศึกษานี้ เพื่อสืบเสาะความสามารถพื้นฐานของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพื่ออธิบายถึงการจูงใจและกระบวนการกระทำตามธรรมชาติในวิชาพลศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับหก 49 คน ที่เข้าร่วมในการเรียนวอลเลย์บอล 14 คาบ ในโรงเรียนระดับกลาง กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามที่ประเมินจุดมุ่งหมายที่กำหนดทิศทางของพวกเขาและแรงจูงใจภายในในวิชาพลศึกษาเท่ากับทักษะทางกลไกของเขา และความสามารถรับรู้ในการเล่นวอลเลย์บอล การเรียนได้ถ่ายทำเป็นวิดีโอเทปและกำหนดรหัส เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนแต่ละคนเข้ากันได้ตามสัญญาหรือไม่ และอัตราการกระทำระหว่างหน่วย ผลแสดงให้เห็นว่าแบบแสดงความคิดเห็นที่กำหนดขึ้นไม่ได้อธิบายแรงจูงใจ กระบวนการกระทำได้เป็นที่พอใจ อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบถูกทำให้เหมือนกัน การกระทำในวอลเลย์บอลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไก การรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถทางกีฬา วอลเลย์บอล ในขณะที่ความสามารถในการรับรู้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายใน ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญได้ค้นพบระหว่างจุดมุ่งหมายของการแนะแนวทางและตัวแปรคงที่ เป็นตัวสมทบทางบวกระหว่างงานแนะแนวทางของแรงจูงใจภายใน ผลของเนื้อหา รวมทั้งความพอใจ ลักษณะของการจัดสภาพต่างๆ ไปของวิชาพลศึกษา การจัดบรรยากาศโดยครู (แบบของงาน การจัดการ และผลสะท้อนกลับ) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนได้ถูกนำมาอภิปราย

การูสซานู และโรเบิร์ต (Karussanu and Roberts. 1995 : 57) ได้ศึกษาแรงจูงใจในกิจกรรมพลศึกษา โดยเฉพาะในแง่บทบาทของบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตนเอง การศึกษานี้ได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตนเองในกิจกรรมพลศึกษา และเพื่อค้นหาบทบาทของการกำหนดเป้าหมายชัดเจน และบรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่มีต่อระดับแรงจูงใจภายใน และประสิทธิภาพของตน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา จำนวน 247 คน ที่ลงทะเบียนและเข้าร่วมเรียนเทนนิสระดับพื้นฐาน แบบสอบถามนั้นเกี่ยวกับเป้าหมายของการเล่นกีฬา บรรยากาศที่ช่วยเสริมความต้องการเรียน ดัชนีชี้ถึงแรงจูงใจภายใน ประสิทธิภาพ และความสามารถของตนเองที่มีครูชี้แนะจะให้นักเรียนสนุกสนาน มีความพยายามพัฒนาความสามารถเมื่อมีการเรียนการสอน โฟร์แฮนด์ แบคแฮนด์ และวอลเลย์ ในช่วงที่ให้นักเรียนแสดงหากมีความตั้งใจดีจะให้ผลดี แต่ในทางชี้แนะและสาธิต การตั้งเป้าหมายทางอารมณ์ แสดงว่ามีแรงจูงใจภายใน ขณะที่บรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่รับรู้ โดยจะแสดงประสิทธิภาพได้ จะเห็นได้ว่าการแยกแยะช่วงชี้แนะและช่วงแสดงออกจากกันจะแสดงประสิทธิภาพได้ จะเห็นได้ว่าการแยกแยะช่วงชี้แนะและช่วงแสดงออกจากกัน จะมีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนในการทำกิจกรรมพลศึกษา

งานวิจัยในประเทศ

พิชัย ผิวคราม (2533 : 76) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยที่ได้รับคัดเลือกไปแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15

ณ ประเทศมาเลเซีย เป็นนักกีฬารวม 27 ชนิดกีฬา จำนวน 400 คน เป็นนักกีฬาหญิง 148 คน และนักกีฬาชาย 252 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ

ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทิมชาติซีเกมส์ ครั้งที่ 15 มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากคือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจสุขภาพอนามัย ความมีเกียรติยศชื่อเสียง ความคิดเห็นส่วนตัวและบุคคลที่เกี่ยวข้องตามลำดับ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย คือ รายได้และผลประโยชน์เกื้อกูล และโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต แรงจูงใจระหว่างนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงไม่แตกต่างกัน

พรเทพ ลีทองอิน (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532 ในวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง รวมทั้งสิ้น 387 คน เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถามที่ผู้ทำการวิจัยสร้างขึ้น ผลของการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาพลศึกษา มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านความรักความถนัดและความสนใจในสาขาวิชาชีพพลศึกษา มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ความสนใจเกี่ยวกับการกีฬา
2. ปัจจัยด้านความคิดเห็นส่วนตัว มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ เป็นวิชาที่แสดงออกด้านความสามารถทางกาย และครูพลศึกษามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด
3. ปัจจัยด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในอาชีพ มีตัวแปรที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ความรู้ทางด้านพลศึกษาช่วยให้หางานได้หลายทาง เห็นว่ามีช่องทางเรียนต่อได้หลายสถาบัน มีทางหารายได้พิเศษ เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติและเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อตัวเองในในชีวิตประจำวัน
4. ปัจจัยด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง
5. ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง
6. ปัจจัยด้านความจำเป็นบางประการ มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ต้องการเรียนจบเพื่อประกอบอาชีพให้เร็วที่สุด
7. ปัจจัยด้านสุขภาพอนามัย ตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ สุขภาพแข็งแรงเหมาะสมกับการเรียนสาขาพลศึกษา มีความสนุกสนานและพึงพอใจกับการออกกำลังกายและการฝึกพลศึกษา ชอบเรียนวิชานี้ เพราะได้ออกกำลังกายมากกว่าวิชาอื่น และชอบกิจกรรมที่มีการต่อสู้และการแข่งขัน

วัชร คำเพ็ง (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทย ตัวอย่างประชากรเป็นนักมวยไทยอาชีพ จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน ได้แก่ กลุ่มที่ 1 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูงในอดีต กลุ่มที่ 2 นักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำในอดีต กลุ่มที่ 3 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูงในปัจจุบัน และกลุ่มที่ 4 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำในปัจจุบัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ มีค่าความเที่ยงตรง .74 ไปวัดกับกลุ่มตัวอย่างประชากร นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 133.05
2. กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. กลุ่มนักมวยไทยในอดีตและกลุ่มนักมวยไทยในปัจจุบัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยกับสถานภาพของนักมวยไทยต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พีระเจต รั้วทอง (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจของ นักกีฬาประเภทบุคคลและประเภททีม ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 พุทธศักราช 2536 และเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้ง ประเภทบุคคลและประเภททีมในการแข่งขันครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาจำนวน 800 คน แยกเป็นนักกีฬาประเภทบุคคล 400 คน นักกีฬาประเภททีม 400 คน และในจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เป็นกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จจำนวน 256 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบวัดแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกของไวส์ที่มีการแปลเป็นภาษาไทย และหาค่าความเที่ยงตรงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.73 นำข้อเสนอที่ได้มาวิเคราะห์หาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า "ที"

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬาประเภทบุคคลและประเภททีมที่เข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้ มีแรงจูงใจ ภายในมากกว่าแรงจูงใจภายนอก
  2. แรงจูงใจของนักกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ในการแข่งขันครั้งนี้ มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
  3. นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ในการแข่งขันครั้งนี้ มีแรงจูงใจภายในมากกว่าแรงจูงใจภายนอก
  4. แรงจูงใจของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ในการแข่งขันครั้งนี้มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- กลุ่มทดลองก่อนและหลังการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมุติ พบว่า การสอนโดยใช้

บทบาทสมมุติทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบการสอนแบบปกติและการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมุติพบว่า การสอนโดยใช้บทบาทสมมุติ ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าการสอนปกติ

ดนัย ยาหอม (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา ยกน้ำหนักของนักกีฬายกน้ำหนัก การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬายกน้ำหนัก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายกน้ำหนักหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬายกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทยและรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศสเปนเข้าร่วมการแข่งขัน ประจำปี พ.ศ.2537 เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน 70 คน ระดับประชาชน 82 คนและระดับทีมชาติ 9 คน รวมทั้งสิ้น 161 คน ซึ่งได้มาโดยการเจาะจงเลือก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับเยาวชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับประชาชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

3. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงทีมชาติมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

สุรีย์ พันธรัักษ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา ประชากรเป็นนักกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี โดยความร่วมมือของสมาคมจักรยานเพื่อสุขภาพ และสมาคมจักรยานสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประจำปี พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นนักกีฬาระดับอายุไม่เกิน 18 ปี 165 คน ระดับอายุทั่วไป 238 คน รวมทั้งสิ้น 403 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขา ทั้งหมดมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรักและความถนัดและความสนใจด้านสุขภาพอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

3. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุทั่วไปมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่จัดขึ้นโดยสมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 50 คนกรมพลศึกษา จำนวน 60 คน และรายการอื่นๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายด้วยวิธีตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า

นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ดังนี้

ด้านสุขภาพและอนามัย ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 65.2 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านรายได้และผลประโยชน์ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 41.2 อยู่ในระดับมาก

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 30.4 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 36.4 อยู่ในระดับมาก

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 48.2 อยู่ในระดับมาก

กนกวรรณ สารจันทร์. (2545 : บทคัดย่อ). ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอล ในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาซอฟท์บอลชาย จำนวน 130 คน และนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง จำนวน 104 คน รวม 234 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาซอฟท์บอลชาย มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจในระดับมาก คือ ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

2. นักกีฬาซอฟท์บอลหญิง มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 2 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย และด้านความรักความถนัดและความสนใจ มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ ✓

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ✓
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ✓
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ✓
4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล ✓

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ✓

ประชากร ✓

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ช่วงชั้นที่ 3 ที่เป็นสมาชิกชมรมตะกร้อในโรงเรียนที่มีชมรมกีฬาตะกร้อ เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 จำนวน 606 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ช่วงชั้นที่ 3 ที่เป็นสมาชิกชมรมตะกร้อในโรงเรียนที่มีชมรมกีฬาตะกร้อ เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 303) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 234 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม	56	22
โรงเรียนเมืองрадวิทยาคม	32	12
โรงเรียนหล่มสักวิทยาคม	63	24
โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย เพชรบูรณ์	19	7
โรงเรียนวิทยานุกูลนารี	85	33
โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เพชรบูรณ์	46	18
โรงเรียนชนแดนวิทยาคม	27	10
โรงเรียนดงขุยวิทยาคม	18	7
โรงเรียนหนองไผ่	61	24
โรงเรียนเพชรละครวิทยา	34	13
โรงเรียนนิยมศิลป์อนุสรณ์	51	20
โรงเรียนน้ำร้อนวิทยาคม	19	7
โรงเรียนศรีเทพประชาสรรค์	38	15
โรงเรียนเมืองศรีเทพ	26	10
โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม	31	12
รวม	606	234

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือก
ฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 ของเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา
2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากงานวิจัย ปรัชษาผู้เชี่ยวชาญ และเอกสารตำราต่าง ๆ
แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อ
- ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจ โดยศึกษาจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจและศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา เพื่อหาแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาหาข้อมูลเบื้องต้นจากการสอบถามกับนักกีฬาตะกร้อและผู้ฝึกสอน
3. นำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจ จากนั้นนำมาสร้างแบบสอบถามโดยแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 5 ด้าน คือ
  1. ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ
  2. ด้านสุขภาพและอนามัย
  3. ด้านรายได้และผลประโยชน์
  4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
  5. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาปรึกษา ประธานกรรมการควบคุมปริญญา
นิพนธ์ตรวจแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (ภาคผนวก)
6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญไปให้ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญา
นิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง
7. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบปรับปรุงไปทดลองใช้กับนักเรียนหญิง
ช่วงชั้นที่ 3 ที่เป็นสมาชิกชมรมตะกร้อ จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา
(α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89
8. นำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล *๒๐๑๕๒๐๑๖ ๕๗๖ ๔๗๖*

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยัง
ผู้เชี่ยวชาญ
2. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยัง
ผู้อำนวยการโรงเรียนต่างๆ
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษาดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยวิธีหาค่าความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาคีฬาคู่ต่อสู้ ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อเสนอแนะอื่นๆ มาเขียนเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

f แทน จำนวนความถี่

% แทน ร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ โดยวิธีหาค่าความถี่และค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิง
ช่วงชั้นที่ 3 ของเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 วิเคราะห์ โดยวิธีหาค่าความถี่และค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม มาสรุปเขียนเป็นความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 ความถี่และร้อยละของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ จำแนกตามระยะเวลาในการฝึกตะกร้อ

รายการ	f	%
ระยะเวลาในการฝึกกีฬาตะกร้อ		
ต่ำกว่า 1 ปี	140	59.83
1 – 2 ปี	51	21.79
2 ปีขึ้นไป	43	18.38
รวม	234	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า จำนวนความถี่และร้อยละของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ระยะเวลาในการฝึกกีฬาตะกร้อ ส่วนใหญ่ ต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 59.83 รองลงมา 1 – 2 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 21.79 และ 2 ปีขึ้นไป จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิง

ตาราง 3 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ
ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ต่ำกว่า 1 ปี (N = 140)

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความสนใจกีฬาตะกร้อ	f	5	23	83	16	13
	%	3.57	16.43	59.29	11.43	9.29
2. มีความชอบเล่นกีฬาตะกร้อ	f	6	14	70	35	15
	%	4.29	10.00	50.00	25.00	10.71
3. มีความเห็นว่าเป็นกีฬา ที่เล่นง่าย	f	2	13	67	45	13
	%	1.43	9.29	47.86	32.14	9.29
4. มีความคิดที่มีความถนัดใน ทักษะของกีฬาตะกร้อ	f	2	13	67	45	13
	%	1.43	9.29	47.86	32.14	9.29
5. มีความเชื่อว่าเล่นกีฬาตะกร้อ ได้ดีกว่ากีฬานชนิดอื่นๆ	f	0	6	40	53	41
	%	0.00	4.29	28.57	37.86	29.29
6. ชอบความกดดันที่เกิดจาก การเล่นกีฬาตะกร้อ	f	5	20	85	18	12
	%	3.57	14.29	60.71	12.86	8.57
7. มีความชอบเกมการแข่งขัน กีฬาตะกร้อ	f	4	15	75	30	16
	%	2.86	10.71	53.57	21.43	11.43
8. มีความอยากเรียนรู้ให้ลึกซึ้ง เกี่ยวกับกีฬาตะกร้อ	f	7	21	68	30	14
	%	5.00	15.00	48.57	21.43	10.00
9. ชอบความท้าทายในการเล่น กีฬาตะกร้อ	f	9	12	64	40	15
	%	6.43	8.57	45.71	28.57	10.71
10. ต้องการมีเพื่อน	f	9	4	53	35	39
	%	6.43	2.86	37.86	25.00	27.86
รวม	f	49	141	672	347	191
	%	3.50	10.07	48.00	24.79	13.64

จากตาราง 3 แสดงว่า แสดงว่าระดับแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ
ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ต่ำกว่า 1 ปี อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 48.00
รองลงมา คือ ระดับน้อย ร้อยละ 24.79 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 13.64 ระดับมาก ร้อยละ 10.07
และในระดับมากที่สุด ร้อยละ 3.50

ตาราง 4 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านสุขภาพและอนามัย ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ต่ำกว่า 1 ปี (N = 140)

ด้านสุขภาพและอนามัย		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กีฬาตะกร้อทำให้มี	f	12	19	85	13	11
สมรรถภาพร่างกายดี	%	8.57	13.57	60.71	9.29	7.86
2. ต้องการความสนุกสนาน	f	9	13	75	29	14
เพลิดเพลินจากการเล่น	%	6.43	9.29	53.57	20.71	10.00
3. ต้องการออกกำลังกาย	f	5	7	79	31	18
ในกิจกรรมที่ทำหาย	%	3.57	5.00	56.43	22.14	12.86
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการ	f	18	20	55	34	13
เล่นอย่างถูกวิธี	%	12.86	14.29	39.29	24.29	9.29
5. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพ	f	6	16	53	30	35
ทางร่างกาย	%	4.29	11.43	37.86	21.43	25.00
6. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่น	f	9	12	80	25	14
ของตนเอง	%	6.43	8.57	57.14	17.86	10.00
7. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพ	f	5	7	87	25	16
ให้ความสมบูรณ์แข็งแรง	%	3.57	5.00	62.14	17.86	11.43
อยู่เสมอ						
8. เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งใน	f	9	15	75	25	16
การออกกำลังกาย	%	6.43	10.71	53.57	17.86	11.43
รวม	f	73	109	589	212	137
	%	6.52	9.73	52.59	18.93	12.23

จากตาราง 4 แสดงว่าระดับแรงจูงใจ ด้านสุขภาพและอนามัย ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ต่ำกว่า 1 ปี อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 52.59 รองลงมา คือ ระดับน้อย ร้อยละ 18.93 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 12.23 ระดับมาก ร้อยละ 9.73 และระดับมากที่สุด 6.52

ตาราง 5 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาคะกร้อ ต่ำกว่า 1 ปี (N = 140)

ด้านรายได้และผลประโยชน์		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโอกาสได้รับสวัสดิการจาก	f	15	15	87	12	11
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	%	10.71	10.71	62.14	8.57	7.86
2. มีโอกาสได้รับรายได้จากการ	f	18	12	75	20	15
เล่นกีฬาคะกร้อ	%	12.86	8.57	53.57	14.29	10.71
3. มีโอกาสเข้าศึกษาต่อใน	f	12	10	69	32	17
โควตานักกีฬา	%	8.57	7.14	49.29	22.86	12.14
4. ต้องการเข้าทำงานใน	f	10	31	65	20	14
หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน	%	7.14	22.14	46.43	14.29	10.00
กีฬาคะกร้อ						
รวม	f	55	68	296	84	57
	%	9.82	12.14	52.86	15.00	10.18

จากตาราง 5 แสดงว่า ระดับแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาคะกร้อ ต่ำกว่า 1 ปี อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 52.86 รองลงมา คือ ระดับน้อย ร้อยละ 15.00 ระดับมาก ร้อยละ 12.14 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 10.18 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.82

ตาราง 6 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาระดับต่ำกว่า 1 ปี (N = 140)

ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ	f	12	84	25	10	9
	%	8.57	60.00	17.86	7.14	6.43
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	f	14	65	30	20	11
	%	10.00	46.43	21.43	14.29	7.86
3. ต้องการทำความดีชื่อเสียง ให้แก่วงศ์ตระกูลและประเทศชาติ	f	15	65	31	20	9
	%	10.71	46.43	22.14	14.29	6.43
4. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	f	18	20	55	34	13
	%	12.86	14.29	39.29	24.29	9.29
5. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	f	16	67	20	17	20
	%	11.43	47.86	14.29	12.14	14.29
6. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่นของตนเอง	f	14	76	25	15	10
	%	10.00	54.29	17.86	10.71	7.14
7. มีโอกาสที่จะทำความดีชื่อเสียงให้ตนเอง	f	9	75	15	25	16
	%	6.43	53.57	10.71	17.86	11.43
รวม	f	98	452	201	141	88
	%	10.00	46.12	20.51	14.39	8.98

จากตาราง 6 แสดงว่าระดับแรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาระดับต่ำกว่า 1 ปี อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 46.12 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 20.51 ระดับน้อย ร้อยละ 14.39 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 10.00 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 8.98

ตาราง 7 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาระดับต่ำกว่า 1 ปี (N = 140)

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้า ในอนาคต		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโอกาสที่จะได้เข้าร่วมทีม	f	16	83	13	15	13
ระดับชาติ	%	11.43	59.29	9.29	10.71	9.29
2. มีโอกาสที่จะได้รับเหรียญ	f	20	70	15	20	15
รางวัลระดับชาติ	%	14.29	50.00	10.71	14.29	10.71
3. มีโอกาสที่จะได้เข้าทำงานใน	f	20	67	13	30	10
หน่วยงานที่สนับสนุน	%	14.29	47.86	9.29	21.43	7.14
4. มีโอกาสที่จะเป็นนักกีฬา	f	20	67	14	30	9
ตะกร้ออาชีพ	%	14.29	47.86	10.00	21.43	6.43
5. มีโอกาสที่จะศึกษาต่อใน	f	15	50	30	15	30
ระดับที่สูงขึ้น	%	10.71	35.71	21.43	10.71	21.43
6. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่ง	f	18	85	13	12	12
ที่มีรายได้ดี	%	12.86	60.71	9.29	8.57	8.57
7. มีโอกาสได้เดินทางไป	f	16	76	16	15	17
ต่างประเทศ	%	11.43	54.29	11.43	10.71	12.14
รวม	f	125	498	114	137	106
	%	12.76	50.82	11.63	13.98	10.82

จากตาราง 7 แสดงว่าระดับแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาระดับต่ำกว่า 1 ปี อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 50.82 รองลงมา
คือ ระดับน้อย ร้อยละ 13.98 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 12.76 ระดับปานกลางร้อยละ 11.63 ระดับ
น้อยที่สุด ร้อยละ 10.82

ตาราง 8 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ
ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 1 - 2 ปี (N = 51)

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความสนใจกีฬาตะกร้อ	f	5	19	15	7	5
	%	9.80	37.25	29.41	13.73	9.80
2. มีความชอบเล่นกีฬาตะกร้อ	f	6	20	11	7	7
	%	11.76	39.22	21.57	13.73	13.73
3. มีความเห็นว่าเป็นกีฬา ที่เล่นง่าย	f	6	14	10	12	9
	%	11.76	27.45	19.61	23.53	17.65
4. มีความคิดที่มีความถนัดใน ทักษะของกีฬาตะกร้อ	f	4	18	10	9	10
	%	7.84	35.29	19.61	17.65	19.61
5. มีความเชื่อว่าเล่นกีฬาตะกร้อ ได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ	f	2	6	26	6	11
	%	3.92	11.76	50.98	11.76	21.57
6. ชอบความกดดันที่เกิดจาก การเล่นกีฬาตะกร้อ	f	5	15	16	6	9
	%	9.80	29.41	31.37	11.76	17.65
7. มีความชอบเกมการแข่งขัน กีฬาตะกร้อ	f	9	19	6	7	10
	%	17.65	37.25	11.76	13.73	19.61
8. มีความอยากเรียนรู้ให้ลึกซึ้ง เกี่ยวกับกีฬาตะกร้อ	f	5	18	10	9	9
	%	9.80	35.29	19.61	17.65	17.65
9. ชอบความท้าทายในการเล่น กีฬาตะกร้อ	f	9	12	9	10	11
	%	17.65	23.53	17.65	19.61	21.57
10. ต้องการมีเพื่อน	f	9	21	11	6	4
	%	17.65	41.18	21.57	11.76	7.84
รวม	f	60	162	124	79	85
	%	11.76	31.76	24.31	15.49	16.67

จากตาราง 8 แสดงระดับแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ของนักเรียน
หญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 1 - 2 ปี อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 31.76 รองลงมา คือ
ระดับปานกลาง ร้อยละ 24.31 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 16.67 ระดับน้อย ร้อยละ 15.49
ระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.76

ตาราง 9 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านสุขภาพและอนามัย ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 1 - 2 ปี (N = 51)

ด้านสุขภาพและอนามัย		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กีฬาตะกร้อทำให้มี	f	6	14	10	12	9
สมรรถภาพร่างกายดี	%	11.76	27.45	19.61	23.53	17.65
2. ต้องการความสนุกสนาน	f	4	18	10	9	10
เพลิดเพลินจากการเล่น	%	7.84	35.29	19.61	17.65	19.61
3. ต้องการออกกำลังกาย	f	2	6	26	6	11
ในกิจกรรมที่ทำหาย	%	3.92	11.76	50.98	11.76	21.57
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการ	f	5	15	16	6	9
เล่นอย่างถูกวิธี	%	9.80	29.41	31.37	11.76	17.65
5. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพ	f	9	19	6	7	10
ทางร่างกาย	%	17.65	37.25	11.76	13.73	19.61
6. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่น	f	5	18	10	9	9
ของตนเอง	%	9.80	35.29	19.61	17.65	17.65
7. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพ	f	9	12	9	10	11
ให้ความสมบูรณ์แข็งแรง	%	17.65	23.53	17.65	19.61	21.57
อยู่เสมอ						
8. เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งใน	f	9	21	11	6	4
การออกกำลังกาย	%	17.65	41.18	21.57	11.76	7.84
รวม	f	49	123	98	65	73
	%	12.01	30.15	24.02	15.93	17.89

จากตาราง 9 แสดงว่าระดับแรงจูงใจ ด้านสุขภาพและอนามัย ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 1 - 2 ปี อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 30.15 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 24.02 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 17.89 ระดับน้อย ร้อยละ 15.93 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 12.01

ตาราง 10 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาคะกร้อ 1 - 2 ปี (N = 51)

ด้านรายได้และผลประโยชน์		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโอกาสได้รับสวัสดิการจาก	f	4	18	10	9	10
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	%	7.84	35.29	19.61	17.65	19.61
2. มีโอกาสได้รับรายได้จากการ	f	2	6	26	6	11
เล่นกีฬาคะกร้อ	%	3.92	11.76	50.98	11.76	21.57
3. มีโอกาสเข้าศึกษาต่อใน	f	5	15	16	6	9
โควตานักกีฬา	%	9.80	29.41	31.37	11.76	17.65
4. ต้องการเข้าทำงานใน	f	9	19	6	7	10
หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน	%	17.65	37.25	11.76	13.73	19.61
กีฬาคะกร้อ						
รวม	f	20	58	58	28	40
	%	9.80	28.43	28.43	13.73	19.61

จากตาราง 10 แสดงว่าระดับแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาคะกร้อ 1 - 2 ปี อยู่ในระดับมากและระดับปานกลาง ร้อยละ 28.43 รองลงมา คือระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 19.61 ระดับน้อย ร้อยละ 13.73 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.80

ตาราง 11 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาสระกรอ 1 - 2 ปี (N = 51)

ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ	f	5	18	14	8	6
	%	9.80	35.29	27.45	15.69	11.76
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	f	6	19	11	8	7
	%	11.76	37.25	21.57	15.69	13.73
3. ต้องการทำชื่อเสียง ให้แก่วงศ์ตระกูลและประเทศชาติ	f	7	15	9	11	9
	%	13.73	29.41	17.65	21.57	17.65
4. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	f	4	18	10	9	10
	%	7.84	35.29	19.61	17.65	19.61
5. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	f	2	6	26	6	11
	%	3.92	11.76	50.98	11.76	21.57
6. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่นของตนเอง	f	6	15	14	7	9
	%	11.76	29.41	27.45	13.73	17.65
7. มีโอกาสที่จะทำชื่อเสียงให้ตนเอง	f	9	19	6	7	10
	%	17.65	37.25	11.76	13.73	19.61
รวม	f	39	110	90	56	62
	%	10.92	30.81	25.21	15.69	17.37

จากตาราง 11 แสดงว่าระดับแรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาสระกรอ 1 - 2 ปี อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 30.81 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 25.21 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 17.37 ระดับน้อย ร้อยละ 15.69 ระดับมากที่สุดร้อยละ 10.92

ตาราง 12 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
 ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 1 - 2 ปี (N = 51)

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้า ในอนาคต		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโอกาสที่จะได้เข้าร่วมทีม	f	4	18	10	9	10
ระดับชาติ	%	7.84	35.29	19.61	17.65	19.61
2. มีโอกาสที่จะได้รับเหรียญ	f	2	21	11	6	11
รางวัลระดับชาติ	%	3.92	41.18	21.57	11.76	21.57
3. มีโอกาสที่จะได้เข้าทำงานใน	f	5	17	12	7	10
หน่วยงานที่สนับสนุน	%	9.80	33.33	23.53	13.73	19.61
4. มีโอกาสที่จะเป็นนักกีฬา	f	5	23	7	6	10
ตะกร้ออาชีพ	%	9.80	45.10	13.73	11.76	19.61
5. มีโอกาสที่จะศึกษาต่อใน	f	6	18	9	9	9
ระดับที่สูงขึ้น	%	11.76	35.29	17.65	17.65	17.65
6. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่ง	f	5	15	6	15	10
ที่มีรายได้ดี	%	9.80	29.41	11.76	29.41	19.61
7. มีโอกาสได้เดินทางไป	f	12	21	8	6	4
ต่างประเทศ	%	23.53	41.18	15.69	11.76	7.84
รวม	f	39	133	63	58	64
	%	10.92	37.25	17.65	16.25	17.93

จากตาราง 12 แสดงว่าระดับแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
 ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 1 - 2 ปี อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 37.25 รองลงมา คือ
 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 17.93 ระดับปานกลาง ร้อยละ 17.65 ระดับน้อย ร้อยละ 16.25
 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 10.92

ตาราง 13 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ
ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 2 ปีขึ้นไป (N = 43)

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความสนใจกีฬาตะกร้อ	f	5	19	7	7	5
	%	11.63	44.19	16.28	16.28	11.63
2. มีความชอบเล่นกีฬาตะกร้อ	f	6	15	9	6	7
	%	13.95	34.88	20.93	13.95	16.28
3. มีความเห็นว่าเป็นกีฬา ที่เล่นง่าย	f	5	14	9	6	9
	%	11.63	32.56	20.93	13.95	20.93
4. มีความคิดที่มีความถนัดใน ทักษะของกีฬาตะกร้อ	f	5	15	7	9	7
	%	11.63	34.88	16.28	20.93	16.28
5. มีความเชื่อว่าเล่นกีฬาตะกร้อ ได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ	f	2	15	9	6	11
	%	4.65	34.88	20.93	13.95	25.58
6. ชอบความกดดันที่เกิดจาก การเล่นกีฬาตะกร้อ	f	5	15	10	7	6
	%	11.63	34.88	23.26	16.28	13.95
7. มีความชอบเกมการแข่งขัน กีฬาตะกร้อ	f	7	16	7	7	6
	%	16.28	37.21	16.28	16.28	13.95
8. มีความอยากเรียนรู้ให้ลึกซึ้ง เกี่ยวกับกีฬาตะกร้อ	f	5	18	9	4	7
	%	11.63	41.86	20.93	9.30	16.28
9. ชอบความท้าทายในการเล่น กีฬาตะกร้อ	f	7	15	6	7	8
	%	16.28	34.88	13.95	16.28	18.60
10. ต้องการมีเพื่อน	f	9	15	9	6	4
	%	20.93	34.88	20.93	13.95	9.30
รวม	f	56	157	82	65	70
	%	13.02	36.51	19.07	15.12	16.28

จากตาราง 13 แสดงว่าระดับแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ
ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 2 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 36.51 รองลงมา คือ
ระดับปานกลาง ร้อยละ 19.07 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 16.28 ระดับน้อย ร้อยละ 15.12
ระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.02

ตาราง 14 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านสุขภาพและอนามัย ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 2 ปีขึ้นไป (N = 43)

ด้านสุขภาพและอนามัย		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กีฬาตะกร้อทำให้มี	f	6	15	6	7	9
สมรรถภาพร่างกายดี	%	13.95	34.88	13.95	16.28	20.93
2. ต้องการความสนุกสนาน	f	4	17	6	6	10
เพลิดเพลินจากการเล่น	%	9.30	39.53	13.95	13.95	23.26
3. ต้องการออกกำลังกาย	f	7	15	7	8	6
ในกิจกรรมที่ทำหาย	%	16.28	34.88	16.28	18.60	13.95
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการ	f	5	15	5	9	9
เล่นอย่างถูกวิธี	%	11.63	34.88	11.63	20.93	20.93
5. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพ	f	9	16	4	6	8
ทางร่างกาย	%	20.93	37.21	9.30	13.95	18.60
6. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่น	f	6	14	6	8	9
ของตนเอง	%	13.95	32.56	13.95	18.60	20.93
7. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพ	f	10	13	7	7	6
ให้ความสมบูรณ์แข็งแรง	%	23.26	30.23	16.28	16.28	13.95
อยู่เสมอ						
8. เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งใน	f	9	14	9	5	6
การออกกำลังกาย	%	20.93	32.56	20.93	11.63	13.95
รวม	f	56	119	50	56	63
	%	16.28	34.59	14.53	16.28	18.31

จากตาราง 14 แสดงว่าระดับแรงจูงใจ ด้านสุขภาพและอนามัย ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 2 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 34.59 รองลงมา คือ ระดับน้อยที่สุดร้อยละ 18.31 ระดับมากที่สุด ระดับน้อย ร้อยละ 16.28 ระดับปานกลาง ร้อยละ 14.53

ตาราง 15 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของนักเรียนหญิง ที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 2 ปีขึ้นไป (N = 43)

ด้านรายได้และผลประโยชน์		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโอกาสได้รับสวัสดิการจาก	f	6	18	5	9	5
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	%	13.95	41.86	11.63	20.93	11.63
2. มีโอกาสได้รับรายได้จากการ	f	5	6	15	6	11
เล่นกีฬาตะกร้อ	%	11.63	13.95	34.88	13.95	25.58
3. มีโอกาสเข้าศึกษาต่อใน	f	5	20	6	6	6
โควตานักกีฬา	%	11.63	46.51	13.95	13.95	13.95
4. ต้องการเข้าทำงานใน	f	8	16	6	7	6
หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน	%	18.60	37.21	13.95	16.28	13.95
กีฬาตะกร้อ						
รวม	f	24	60	32	28	28
	%	13.95	34.88	18.60	16.28	16.28

จากตาราง 15 แสดงว่าระดับแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของนักเรียนหญิง ที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 2 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 34.88 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 18.60 ระดับน้อย ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 16.28 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.95

ตาราง 16 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง ของนักเรียนหญิง
ที่เลือกฝึกกีฬาคีฬาตะกร้อ 2 ปีขึ้นไป (N = 43)

ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับการยอมรับ	f	5	16	8	8	6
จากคนอื่น ๆ	%	11.63	37.21	18.60	18.60	13.95
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬา	f	7	11	9	8	8
ที่มีชื่อเสียง	%	16.28	25.58	20.93	18.60	18.60
3. ต้องการทำชื่อเสียง ให้แก่	f	6	16	7	9	5
วงศ์ตระกูลและประเทศชาติ	%	13.95	37.21	16.28	20.93	11.63
4. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ	f	6	14	6	6	11
ในการเข้าร่วมกิจกรรม	%	13.95	32.56	13.95	13.95	25.58
ในสังคม						
5. ต้องการได้รับคำยกย่อง	f	14	6	11	6	6
ชมเชย	%	32.56	13.95	25.58	13.95	13.95
6. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่น	f	7	14	8	7	7
ของตนเอง	%	16.28	32.56	18.60	16.28	16.28
7. มีโอกาสที่จะทำชื่อเสียง	f	7	13	6	7	10
ให้ตนเอง	%	16.28	30.23	13.95	16.28	23.26
รวม	f	52	90	55	51	53
	%	17.28	29.90	18.27	16.94	17.61

จากตาราง 16 แสดงว่าระดับแรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง ของนักเรียนหญิง
ที่เลือกฝึกกีฬาคีฬาตะกร้อ 2 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 29.90 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง
ร้อยละ 18.27 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 17.61 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 17.28 ระดับน้อย ร้อยละ
16.94

ตาราง 17 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
 ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาระหว่าง 2 ปีขึ้นไป (N = 43)

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้า ในอนาคต		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโอกาสที่จะได้เข้าร่วมทีม	f	5	16	8	8	6
ระดับชาติ	%	11.63	37.21	18.60	18.60	13.95
2. มีโอกาสที่จะได้รับเหรียญ	f	8	11	8	8	8
รางวัลระดับชาติ	%	18.60	25.58	18.60	18.60	18.60
3. มีโอกาสที่จะได้เข้าทำงานใน	f	6	16	7	9	5
หน่วยงานที่สนับสนุน	%	13.95	37.21	16.28	20.93	11.63
4. มีโอกาสที่จะเป็นนักกีฬา	f	6	14	6	6	11
ตะกร้ออาชีพ	%	13.95	32.56	13.95	13.95	25.58
5. มีโอกาสที่จะศึกษาต่อใน	f	6	16	9	6	6
ระดับที่สูงขึ้น	%	13.95	37.21	20.93	13.95	13.95
6. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่ง	f	6	14	8	8	7
ที่มีรายได้ดี	%	13.95	32.56	18.60	18.60	16.28
7. มีโอกาสได้เดินทางไป	f	9	13	6	7	8
ต่างประเทศ	%	20.93	30.23	13.95	16.28	18.60
รวม	f	46	100	52	52	51
	%	15.28	33.22	17.28	17.28	16.94

จากตาราง 17 แสดงว่า ระดับแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
 ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาระหว่าง 2 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 33.22 รองลงมา คือ
 ระดับปานกลาง ระดับน้อย ร้อยละ 17.28 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 16.94 ระดับมากที่สุด
 ร้อยละ 15.28

ตาราง 18 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ
 ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ (N = 234)

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความสนใจกีฬาตะกร้อ	f	15	61	105	30	23
	%	6.41	26.07	44.87	12.82	9.83
2. มีความชอบเล่นกีฬาตะกร้อ	f	18	49	90	48	29
	%	7.69	20.94	38.46	20.51	12.39
3. มีความเห็นว่าเป็นกีฬา ที่เล่นง่าย	f	13	41	86	63	31
	%	5.56	17.52	36.75	26.92	13.25
4. มีความคิดว่าจะมีความถนัดใน ทักษะของกีฬาตะกร้อ	f	11	46	84	63	30
	%	4.70	19.66	35.90	26.92	12.82
5. มีความเชื่อว่าเล่นกีฬาตะกร้อ ได้ดีกว่ากีฬาสชนิดอื่นๆ	f	4	27	75	65	63
	%	1.71	11.54	32.05	27.78	26.92
6. ชอบความกดดันที่เกิดจาก การเล่นกีฬาตะกร้อ	f	15	50	111	31	27
	%	6.41	21.37	47.44	13.25	11.54
7. มีความชอบเกมการแข่งขัน กีฬาตะกร้อ	f	20	50	88	44	32
	%	8.55	21.37	37.61	18.80	13.68
8. มีความอยากเรียนรู้ให้ลึกซึ้ง เกี่ยวกับกีฬาตะกร้อ	f	17	57	87	43	30
	%	7.26	24.36	37.18	18.38	12.82
9. ชอบความท้าทายในการเล่น กีฬาตะกร้อ	f	25	39	79	57	34
	%	10.68	16.67	33.76	24.36	14.53
10. ต้องการมีเพื่อน	f	27	40	73	47	47
	%	11.54	17.09	31.20	20.09	20.09
รวม	f	165	460	878	491	346
	%	7.05	19.66	37.52	20.98	14.79

จากตาราง 18 แสดงว่าระดับแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ
 ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 37.52 รองลงมา คือ
 ระดับน้อยร้อยละ 20.98 ระดับมาก ร้อยละ 19.66 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.79 ระดับมากที่สุด
 ร้อยละ 7.05

ตาราง 19 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านสุขภาพและอนามัย ของนักเรียนหญิงที่เลือก ฝึกกีฬาตะกร้อ (N = 234)

ด้านสุขภาพและอนามัย		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กีฬาตะกร้อทำให้มี	f	24	48	101	32	29
สมรรถภาพร่างกายดี	%	10.26	20.51	43.16	13.68	12.39
2. ต้องการความสนุกสนาน	f	17	48	91	44	34
เพลิดเพลินจากการเล่น	%	7.26	20.51	38.89	18.80	14.53
3. ต้องการออกกำลังกาย	f	14	28	112	45	35
ในกิจกรรมที่ทำหาย	%	5.98	11.97	47.86	19.23	14.96
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการ	f	28	50	76	49	31
เล่นอย่างถูกวิธี	%	11.97	21.37	32.48	20.94	13.25
5. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพ	f	24	51	63	43	53
ทางร่างกาย	%	10.26	21.79	26.92	18.38	22.65
6. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่น	f	20	44	96	42	32
ของตนเอง	%	8.55	18.80	41.03	17.95	13.68
7. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพ	f	24	32	103	42	33
ให้ความสมบูรณ์แข็งแรง	%	10.26	13.68	44.02	17.95	14.10
อยู่เสมอ						
8. เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งใน	f	27	50	95	36	26
การออกกำลังกาย	%	11.54	21.37	40.60	15.38	11.11
รวม	f	178	351	737	333	273
	%	9.51	18.75	39.37	17.79	14.58

จากตาราง 19 แสดงว่าระดับแรงจูงใจ ด้านสุขภาพและอนามัย ของนักเรียนหญิงที่เลือก ฝึกกีฬาตะกร้ออยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 39.37 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 18.75 ระดับน้อย ร้อยละ 17.79 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.58 ระดับมากที่สุด 9.51

ตาราง 20 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของนักเรียนหญิง
ที่เลือกฝึกกีฬาคะกรี (N = 234)

ด้านรายได้และผลประโยชน์		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโอกาสได้รับสวัสดิการจาก	f	25	51	102	30	26
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	%	10.68	21.79	43.59	12.82	11.11
2. มีโอกาสได้รับรายได้จากการ	f	25	24	116	32	37
เล่นกีฬาคะกรี	%	10.68	10.26	49.57	13.68	15.81
3. มีโอกาสเข้าศึกษาต่อใน	f	22	45	91	44	32
โควตานักกีฬา	%	9.40	19.23	38.89	18.80	13.68
4. ต้องการเข้าทำงานใน	f	27	66	77	34	30
หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน	%	11.54	28.21	32.91	14.53	12.82
กีฬาคะกรี						
รวม	f	99	186	386	140	125
	%	10.58	19.87	41.24	14.96	13.35

จากตาราง 20 แสดงว่าระดับแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของนักเรียนหญิง
ที่เลือกฝึกกีฬาคะกร้อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.24 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 19.87
ระดับน้อย ร้อยละ 14.96 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 13.35 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 10.58

ตาราง 21 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง ของนักเรียนหญิง
ที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ (N = 234)

ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับการยอมรับ	f	22	118	47	26	21
จากคนอื่น ๆ	%	9.40	50.43	20.09	11.11	8.97
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬา	f	27	95	50	36	26
ที่มีชื่อเสียง	%	11.54	40.60	21.37	15.38	11.11
3. ต้องการทำชื่อเสียง ให้แก่	f	28	96	47	40	23
วงศ์ตระกูลและประเทศชาติ	%	11.97	41.03	20.09	17.09	9.83
4. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ	f	28	52	71	49	34
ในการเข้าร่วมกิจกรรม	%	11.97	22.22	30.34	20.94	14.53
ในสังคม						
5. ต้องการได้รับคำยกย่อง	f	32	79	57	29	37
ชมเชย	%	13.68	33.76	24.36	12.39	15.81
6. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่น	f	27	105	47	29	26
ของตนเอง	%	11.54	44.87	20.09	12.39	11.11
7. มีโอกาสที่จะทำชื่อเสียง	f	25	107	27	39	36
ให้ตนเอง	%	10.68	45.73	11.54	16.67	15.38
รวม	f	189	652	346	248	203
	%	11.54	39.80	21.12	15.14	12.39

จากตาราง 21 แสดงว่าระดับแรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึก
กีฬาตะกร้ออยู่ในระดับมาก ร้อยละ 39.80 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 21.12 ระดับน้อย
ร้อยละ 15.14 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 12.39 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.54

ตาราง 22 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกอล์ฟตะกร้อ (N = 234)

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้า ในอนาคต		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโอกาสที่จะได้เข้าร่วมทีม	f	25	117	31	32	29
ระดับชาติ	%	10.68	50.00	13.25	13.68	12.39
2. มีโอกาสที่จะได้รับเหรียญ	f	30	102	34	34	34
รางวัลระดับชาติ	%	12.82	43.59	14.53	14.53	14.53
3. มีโอกาสที่จะได้เข้าทำงานใน	f	31	100	32	46	25
หน่วยงานที่สนับสนุน	%	13.25	42.74	13.68	19.66	10.68
4. มีโอกาสที่จะเป็นนักกีฬา	f	31	104	27	42	30
ตะกร้ออาชีพ	%	13.25	44.44	11.54	17.95	12.82
5. มีโอกาสที่จะศึกษาต่อใน	f	27	84	48	30	45
ระดับที่สูงขึ้น	%	11.54	35.90	20.51	12.82	19.23
6. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่ง	f	29	114	27	35	29
ที่มีรายได้ดี	%	12.39	48.72	11.54	14.96	12.39
7. มีโอกาสได้เดินทางไป	f	37	110	30	28	29
ต่างประเทศ	%	15.81	47.01	12.82	11.97	12.39
รวม	f	210	731	229	247	221
	%	12.82	44.63	13.98	15.08	13.49

จากตาราง 22 แสดงว่าระดับแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
ของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกอล์ฟตะกร้อ อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 44.63 รองลงมา คือ ระดับน้อย
ร้อยละ 15.08 ระดับปานกลาง ร้อยละ 13.98 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 13.49 ระดับมากที่สุด
ร้อยละ 12.82

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

กลุ่มตัวอย่างไม่ได้เขียนแสดงความคิดเห็น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ทราบแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 ของเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ช่วงชั้นที่ 3 ที่เป็นสมาชิกชมรมตะกร้อในโรงเรียนที่มีชมรมกีฬาตะกร้อ เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 จำนวน 606 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ช่วงชั้นที่ 3 ที่เป็นสมาชิกชมรมตะกร้อในโรงเรียนที่มีชมรมกีฬาตะกร้อ เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 303) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้นจำนวน 234 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 ของเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากงานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญ และเอกสารตำราต่าง ๆ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อ
- ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยัง
ผู้เชี่ยวชาญ
2. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยัง
ผู้อำนวยการโรงเรียนต่างๆ
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูล
มาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษาดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์
โดยวิธีหาค่าความถี่และค่าร้อยละ
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ทั้ง 5 ด้าน
คือ 1) ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ 2) ด้านสุขภาพและอนามัย 3) ด้านรายได้และ
ผลประโยชน์ 4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียง 5) ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดย
หาค่าความถี่และค่าร้อยละ
3. นำข้อเสนอแนะนำมาเขียนเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

สามารถสรุปได้เป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

ระยะเวลาในการฝึกกีฬาตะกร้อ ส่วนใหญ่ ต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 140 คน
คิดเป็นร้อยละ 59.83 รองลงมา 1 – 2 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 21.79 และ
2 ปีขึ้นไป จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 18.38

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ทั้ง 5 ด้าน คือ

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ต่ำกว่า 1 ปี อยู่ในระดับปานกลาง
ร้อยละ 48.00 รองลงมา คือ ระดับน้อย ร้อยละ 24.79 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 13.64
ระดับมาก ร้อยละ 10.07 และในระดับมากที่สุด ร้อยละ 3.50

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาทะกร้อ 1 - 2 ปี อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 31.76
รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 24.31 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 16.67 ระดับน้อย
ร้อยละ 15.49 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.76

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาทะกร้อ 2 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 36.51
รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 19.07 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 16.28 ระดับน้อย
ร้อยละ 15.12 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.02

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาทะกร้อ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 37.52
รองลงมา คือ ระดับน้อย ร้อยละ 20.98 ระดับมาก ร้อยละ 19.66 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ
14.79 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 7.05

ด้านสุขภาพและอนามัย

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาทะกร้อ ต่ำกว่า 1 ปี ในระดับปานกลาง ร้อยละ
52.59 รองลงมา คือ ระดับน้อย ร้อยละ 18.93 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 12.23 ระดับมาก
ร้อยละ 9.73 และระดับมากที่สุด 6.52

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาทะกร้อ 1 - 2 ปี อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 30.15
รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 24.02 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 17.89 ระดับน้อย
ร้อยละ 15.93 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 12.01

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาทะกร้อ 2 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 34.59
รองลงมา คือ ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 18.31 ระดับมากที่สุด ระดับน้อย ร้อยละ 16.28
ระดับปานกลาง ร้อยละ 14.53

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาทะกร้อ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 39.37
รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 18.75 ระดับน้อย ร้อยละ 17.79 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ
14.58 ระดับมากที่สุด 9.51

ด้านรายได้และผลประโยชน์

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาทะกร้อ ต่ำกว่า 1 ปี อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ
52.86 รองลงมา คือ ระดับน้อย ร้อยละ 15.00 ระดับมาก ร้อยละ 12.14
ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 10.18 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.82

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาทะกร้อ 1 - 2 ปี อยู่ในระดับมากและระดับ
ปานกลาง ร้อยละ 28.43 รองลงมา คือ ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 19.61 ระดับน้อย ร้อยละ
13.73 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.80

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาทะกร้อ 2 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 34.88
รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 18.60 ระดับน้อย ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 16.28
ระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.95

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.24
รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 19.87 ระดับน้อย ร้อยละ 14.96 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 13.35
ระดับมากที่สุด ร้อยละ 10.58

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ต่ำกว่า 1 ปี อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 46.12
รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 20.51 ระดับน้อย ร้อยละ 14.39 ระดับมากที่สุด
ร้อยละ 10.00 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 8.98

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 1 - 2 ปี อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 30.81
รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 25.21 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 17.37 ระดับน้อย ร้อยละ
15.69 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 10.92

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 2 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 29.90
รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 18.27 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 17.61 ระดับมากที่สุด
ร้อยละ 17.28 ระดับน้อย ร้อยละ 16.94

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 39.80 รองลงมา
คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 21.12 ระดับน้อย ร้อยละ 15.14 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 12.39
ระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.54

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ต่ำกว่า 1 ปี อยู่ในระดับมาก ร้อยละ
50.82 รองลงมา คือ ระดับน้อย ร้อยละ 13.98 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 12.76 ระดับปานกลาง
ร้อยละ 11.63 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 10.82

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ 1 - 2 ปี อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 37.25
รองลงมา คือ ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 17.93 ระดับปานกลาง ร้อยละ 17.65 ระดับน้อย
ร้อยละ 16.25 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 10.92

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ม 2 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ร้อยละ
33.22 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ระดับน้อย ร้อยละ 17.28 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 16.94
ระดับมากที่สุด ร้อยละ 15.28

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 44.63 รองลงมา
คือ ระดับน้อย ร้อยละ 15.08 ระดับปานกลาง ร้อยละ 13.98 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 13.49
ระดับมากที่สุด ร้อยละ 12.82

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นฐานที่การศึกษาเพชรบูรณ์ปีการศึกษา 2547 สรุปได้ดังนี้

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อแรงจูงใจที่เกิดจากความรัก ความถนัด และความสนใจ มีผลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อในกลุ่มนักเรียนที่มีระยะเวลาในการฝึกกีฬาตะกร้อต่ำกว่า 1 ปี เลือกมากที่สุดคือ ชอบความกดดันที่เกิดจากการเล่นกีฬาตะกร้อ มีความสนใจกีฬาตะกร้อ มีความชอบเกมการแข่งขันกีฬาตะกร้อ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่ากีฬาตะกร้อเป็นกีฬาที่ต้องใช้ทักษะเฉพาะตัวสูง และเป็นกีฬาที่มีการแข่งขันที่สนุกตื่นเต้นเร้าใจตลอดเวลาในขณะแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุริย์ พันธุ์รักษ์ (2541 : 6) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา ได้ให้ความเห็นว่ากีฬาจักรยานเสือภูเขาเป็นกีฬาใหม่ที่มีการแข่งขันที่ตื่นเต้นและสนุกสนาน ต้องมีความอดทนและความพยายามสูง ดังนั้นในกลุ่มนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อที่มีระยะเวลาในการฝึกต่ำกว่า 1 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่เริ่มฝึกใหม่จึงต้องใช้เวลาานาน จึงทำให้นักเรียนในกลุ่มนี้มีความสนใจที่จะเลือกฝึกกีฬาตะกร้ออยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มนักเรียนที่มีระยะเวลาในการฝึกกีฬาตะกร้อ 1 – 2 ปี และ 2 ปีขึ้นไป ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกฝึกที่นักเรียนในกลุ่มนี้เลือกมากที่สุด คือ มีความสนใจกีฬาตะกร้อ มีความอยากเรียนรู้ให้ลึกซึ้งเกี่ยวกับกีฬาตะกร้อ มีความชอบเกมการแข่งขันกีฬาตะกร้อ มีความเชื่อว่าเล่นกีฬาตะกร้อได้ดีกว่ากีฬานชนิดอื่นๆ จึงเป็นแรงจูงใจที่ทำให้นักเรียนในกลุ่มนี้มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาตะกร้อหรือเป็นตัวแทนโรงเรียน หรือในระดับที่สูงขึ้นต่อไป จึงทำให้นักเรียนในกลุ่มนี้มีความสนใจที่จะเลือกฝึกกีฬาตะกร้ออยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทเวศร์ พิริยะพณท์ (2529 : 147) กล่าวว่า ต้องคำนึงถึง แรงจูงใจเพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ดีขึ้นนั้น จะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งมีผลทำให้นักกีฬาค้นนั้นๆ ทำให้การฝึกซ้อมอย่างตั้งใจมีวิสัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม

ด้านสุขภาพและอนามัย

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อแรงจูงใจที่เกิดจากสุขภาพและอนามัยมีผลโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อในกลุ่มที่มีระยะเวลาในการฝึกกีฬาตะกร้อต่ำกว่า 1 ปี เลือกมากที่สุด คือ ต้องการดูแลสุขภาพให้มีความสมบูรณ์ แข็งแรงอยู่เสมอ กีฬาตะกร้อทำให้มีสมรรถภาพร่างกายดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากีฬาตะกร้อเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความคล่องตัวสูงมีการเคลื่อนไหวร่างกายอยู่ตลอดเวลา ทำให้ร่างกายต้องใช้พลังงานมาก ดังนั้นร่างกายของผู้ฝึกกีฬาตะกร้อต้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชัย ผิวคราม (2533) ที่พบว่าเมื่อนักกีฬามีสมรรถภาพ และสุขภาพที่สมบูรณ์ก็จะทำให้ร่างกายมีประสิทธิภาพในการทำงานที่ดีด้วยการ ฝึกทักษะทางด้าน

กีฬาจักรยานเสือภูเขาต้องอาศัยพื้นฐานทางร่างกายเป็นสำคัญดังนั้นแรงจูงใจด้านสุขภาพและ
อนามัยจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริมให้เป็นนักกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่ดีและสามารถประสบความสำเร็จได้ ดังนั้นในกลุ่มของนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อที่มีระยะเวลาในการฝึกต่ำกว่า 1 ปียัง
มีความพร้อมทางด้านร่างกายน้อย ขณะปฏิบัติกิจกรรมการฝึกทักษะกีฬาตะกร้อจึงทำให้เกิดความ
อ่อนล้า และเหนื่อยง่ายจึงทำให้นักเรียนในกลุ่มนี้มีความสนใจที่จะเลือกฝึกกีฬาตะกร้อที่อยู่ในระดับ
ปานกลาง ส่วนกลุ่มนักเรียนที่มีระยะเวลาในการฝึกกีฬาตะกร้อ 1-2 ปี และ 2 ปีขึ้นไป
ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อ นักเรียนในกลุ่มนี้เลือกมากที่สุดคือ ต้องการ
พัฒนาสมรรถภาพทางร่างกายให้สูงขึ้น ต้องการออกกำลังกายในกิจกรรมที่ทำหาย ต้องการ
พัฒนาความเชื่อมั่นของตนเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนในกลุ่มนี้มีสมรรถภาพร่างกาย
มีระดับทักษะพื้นฐานของกีฬาตะกร้อที่พร้อมแล้วจึงต้องการที่จะพัฒนาความสามารถให้สูงขึ้น
ต่อไปจึงทำให้นักเรียนในกลุ่มนี้มีความสนใจที่จะเลือกฝึกกีฬาตะกร้ออยู่ในระดับมาก

ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ แมคคลอย(วาสนา คุณาภิสิทธิ์. 2536 : 95; อ้างอิง
มาจาก Mc Cloy.1980) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบเบื้องต้นที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ทางกลไก
อย่างมีประสิทธิภาพนั้นประกอบด้วยความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความยืดหยุ่น และความ
สามารถในการใช้พลังงานความเข้าใจในกลไกของกิจกรรมต่างๆและการเรียนรู้ทักษะการเล่น
อย่างถูกวิธีก็มีความสำคัญที่จะทำให้ความสามารถในการเล่นสูงขึ้น แรงจูงใจในด้านสุขภาพ
อนามัยจึงมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น

ด้านรายได้และผลประโยชน์

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อแรงจูงใจที่เกิดจากรายได้และผลประโยชน์มีผล
โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อในกลุ่มที่มี
ระยะเวลาในการฝึกกีฬาตะกร้อต่ำกว่า 1 ปี เลือกมากที่สุด คือ มีโอกาสได้รับสวัสดิการจาก
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีโอกาสได้รับรายได้จากการเล่นกีฬาตะกร้อ มีโอกาสเข้าศึกษาต่อใน
โควตานักกีฬา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันกีฬาตะกร้อกำลังเป็นที่นิยมของผู้หญิงเนื่องจาก
เป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้แสดงออกถึงความสามารถและมีการจัดการแข่งขัน
อย่างต่อเนื่องแต่นักเรียนในกลุ่มนี้ยังมีความพร้อมความสามารถไม่สูงมากนักต้องการเล่นเพื่อความ
สนุกสนานจึงมีแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้ออยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย
ของ ดนัย ยาหอม (2538 : 87) ที่พบว่าตัวแปรย่อยที่นักกีฬาเลือกมากที่สุดคือโอกาสได้รับสวัสดิ
การจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพร้อมกับการแข่งขัน ซึ่งแสดงว่านักกีฬาต้องการความสนุกสนาน
ความเพลิดเพลินมากกว่า ส่วนในกลุ่มนักเรียนที่มีระยะเวลาในการฝึกกีฬาตะกร้อ 1-2 ปี และ 2 ปี
ขึ้นไปตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อเลือกมากที่สุดคือมีโอกาสด้านสวัสดิภาพ
จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องการเข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกีฬาตะกร้อ ต้องการ
มีโอกาสด้านสวัสดิภาพต่อในโควตานักกีฬา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนในกลุ่มนี้มีความสามารถและ

เล่นกีฬาตะกร้อได้เป็นอย่างดีแล้ว ซึ่งในปัจจุบันกีฬาตะกร้อเป็นที่ยอมรับของบุคคลโดยทั่วไปจึงมีหน่วยงาน สถานศึกษาต่างๆต้องการตัวนักกีฬาเพื่อไปสร้างชื่อเสียงให้กับหน่วยงานของตนเองจึงเสนอสวัสดิการด้านต่างๆให้กับนักกีฬาตะกร้อที่มีความสามารถอย่างมากซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนในกลุ่มนี้มีความต้องการที่จะยกระดับความสามารถของตนเองเพื่อรายได้และผลประโยชน์ดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ (ชาญชัย โพธิ์คลัง 2532 : 51-53) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนั้นย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพอใจที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึกคือความต้องการที่จะยกระดับตนเอง จึงทำให้นักเรียนในกลุ่มนี้มีแรงจูงใจที่จะเลือกฝึกกีฬาตะกร้ออยู่ในระดับมาก

ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อแรงจูงใจที่เกิดจากเกียรตินิยมชื่อเสียงมีผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อในนักเรียนที่มีระยะเวลาในการฝึกกีฬาตะกร้อต่ำกว่า 1 ปี , 1 – 2 ปี และ 2 ปีขึ้นไปเลือกมากที่สุดคือ ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย มีโอกาสที่จะทำชื่อเสียงให้กับตนเองทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนในวัยนี้เป็นวัยที่กำลังต้องการเป็นที่สนใจอยากให้สังคมยอมรับ เรียกร้องความสนใจ เพื่อจะทำให้ตนเองเป็นที่รู้จัก เป็นที่รักในหมู่เพื่อนและบุคคลในสังคม จึงทำให้นักเรียน ทั้ง 3 กลุ่มมีแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อ อยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ (พระราชวรมนูญ 2530 : 77-78) การมีเกียรตินิยมและชื่อเสียงเป็นความต้องการของมนุษย์ในการอยู่ร่วมกันในสังคม ต้องการให้คนอื่นยกย่องนับถือตนเอง ต้องการความพอใจและภูมิใจในตนเอง บรรารณานที่จะให้มีการยอมรับยกย่องสรรเสริญเป็นความต้องการที่มีอยู่ในตัวมนุษย์หรือสังคมทั่วไป

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อแรงจูงใจที่เกิดจากโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตมีผลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อในกลุ่มที่มีระยะเวลาในการฝึกกีฬาตะกร้อต่ำกว่า 1 ปี 1-2 ปี และ 2 ปีขึ้นไป เลือกมากที่สุด คือ มีโอกาสที่จะได้เข้าร่วมทีมระดับชาติ มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี มีโอกาสเดินทางไปต่างประเทศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนในวัยนี้มีความต้องการที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตอยู่มาก จึงทำให้นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับ สุรีย์ พันธรัักษ์ (2541 : 57) ที่พบว่านักกีฬาส่วนใหญ่ยังเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษายังไม่ประกอบอาชีพและยังไม่มีรายได้เป็นของตนเองจึงมีแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการปลูกฝังให้นักกีฬามีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจให้มากขึ้น เพราะแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจนี้จัดว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ แรงจูงใจที่ทำให้บุคคลทั่วไปหันมาสนใจกีฬาตะกร้อมากยิ่งขึ้น
2. ควรสร้างจิตสำนึกให้เยาวชนและบุคคลทั่วไปเห็นคุณค่าของกีฬาตะกร้อว่าเป็นกีฬาสportenหนึ่งที่สามารถเป็นกีฬา เพื่อออกกำลังกายจนทำให้เป็นผู้มีทักษะกีฬาที่ดีต่อไป
3. ผู้ฝึกสอนและผู้เกี่ยวข้องกับกีฬาตะกร้อ ควรศึกษาข้อมูลจากการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อจัดวางแผนและดำเนินการพัฒนาให้กีฬาตะกร้อเจริญก้าวหน้าต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการจัดการแข่งขันกีฬาตะกร้อ
2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการเล่นกีฬาตะกร้อ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ สารจันทร์. (2545). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอล ในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัสสำเนา.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2530). จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ดนัย ยาหอม. (2538). แรงจูงใจในการเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัสสำเนา.
- ถวิล เกื้อกุลยวงส์. (2528). การจูงใจเพื่อผลงาน. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิท ยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- เทเวศร์ พิริยะพจนท์. (2529). หลักการฝึกกีฬาว่ายน้ำ. กรุงเทพฯ : สยามบรรณาการพิมพ์.
- ประเชิญ รอดบ้านเกาะ. (2543). แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัสสำเนา.
- พระราชวรมนี. (2530) ปรินูณการศึกษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : กรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- พรเทพ ลีทองอิน. (2538). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาพลศึกษาของนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัสสำเนา.
- พนมไพร ไชยรงค์. (2542). เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี.
- พิชัย ผิวคราม. (2533). แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัสสำเนา.

- พระเจด ธีรทอง. (2536). แรงจูงใจของนักกีฬาที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 21 พุทธศักราช 2536. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.อัดสำเนา..
- พระพงษ์ บุญศิริ. (2536). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- โยธิน ศันสนยุทธ. (2531). เอกสารคำสอนจิตวิทยา. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชร คำเพ็ง. (2536). การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536) เอกสารคำสอนการสอนพลศึกษา. คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2534,มกราคม - ธันวาคม.) บทบาทของจิตวิทยาการศึกษาที่มีต่อการสอนและพลศึกษา วารสารจิตวิทยาการศึกษา.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2529). ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด สมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทย. (2546). ตะกร้อ.(เอกสารแผ่นพับ) งานวิชาการ กองการฝึกอบรม สำนักพัฒนา บุคลากรกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- สุชา จันทน์เอม. (2527). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรีย์ พันธุ์รักษ์. (2541). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเสือภูเขา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัดสำเนา.
- ✓อร่าม ตั้งใจ. (2539). จิตวิทยาการศึกษา (แรงจูงใจ),การฝึกสมรรถภาพทางกาย. กรุงเทพฯ : ไทยมิตรการพิมพ์.
- ✓อารี พันธุ์ณี. (2534). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : บริษัทตันอ้อจำกัด.
- Amorase, Tony and Horn, Thelma S. (1995). *A Season - Long Examination of Intrinsic Motivation in first Year College Athletes : Relationships with Coaching Behavior*. Journal of Sport and Exercise Psychology 1995 NASPSA Abstracts. 17 : 20 ; Human Kinetics Publishers. Inc.
- Early, Jeffrey Dean. (1987). "Interpersonal Orientation and Motivational Differences between Team and Individual Sport Participants," *Dissertation Abstracts*.
- Frederick, Christina m. (1991). "An Investigation of The Relationships Among Participation Motives Level of Level of Participation and Psychological Outcomes in The Domain of Physical Activity," *Dissertation Abstracts*.
- ✓Glueck, W. F. (1982). *Personnel : A diagnostic approach, 3rd ed* . Texas : Business Publication.

Hall, Koward K. and Mark Earles. (1995). Motivational Determinants of Interest and Perception of Success in School Physical Education. *Journal of Sport and Exercise Psychology 1995 NASPSPA Abstracts*. 17 : 57 ; Human Kinetics Publishers, Inc.

Hilgard, Ernest R. (1962). *"Introduction to Psychology."* New York : Har Court, Brace World Inc.

Karussanu, Maria and Roberts, Glyn C. (1995). Motivation in Physical Activity : The Role of Motivational Climate, Intrinsic Motivation, and Self – Efficacy. *Journal of Sport and Exercise Psychology 1995 NASPSPA Abstracts*. 17 : 57 ; Human Kinetics Publishers. Inc.

Maslow, Abraham H. (1970). *Motivation and personality*. 2nd ed. New York : Harper & Row.

✓ Mitchell, Stephen Andrew. (1992). Perceptions of Learning Environment and Intrinsic Motivation in Physical Education : Predictive Relationships with Achievement Goals and Perceived Ability (Motivation). *Dissertation Abstracts*. Phd. Syracuse University. p.3842.

Tjeerdsma, Bonnie L. (1994). An Exploration of The Causal Relationships Among Achievement Motivation Variables In Physical Education. *Dissertation Abstracts*. 54 (8) : 108.

Willis, Joe D and others. (1982). *"The Relationship Between Competitive Motives and Ratings of Competitiveness,"* ERIC 1982 ED217021.

White, Matha Lillian. (1990). "A Study of Collegiate Women Athletes Psychological Characteristics and Motivation in Sport (Women Athletes, Athletes)," *Dissertation Abstracts*. Phd. University of Georgia.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3
เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้มีความมุ่งหมายเพื่อทราบแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 แบบสอบถามทั้งหมดแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ
 (Checklist)

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 ของเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด
 (Open - Ended)

ข้อมูลจากแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับและจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม ขอความกรุณาให้ผู้ตอบแบบสอบถามโปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้มากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ผู้วิจัยใคร่ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ประยุทธ แก้วสุข
 นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง ( ) ด้านหน้าข้อความตามความเป็นจริง

ระยะเวลาในการฝึกกีฬาตะกร้อ

- ( ) ต่ำกว่า 1 ปี
- ( ) 1 - 2 ปี
- ( ) 2 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่าง ๆ ในตารางในหน้าถัดไป แล้วพิจารณาว่าแรงจูงใจที่ทำให้ท่านตัดสินใจเลือกฝึกกีฬาตะกร้อ อยู่ในระดับใด ซึ่งในแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับระดับแรงจูงใจของท่าน โดย

มากที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นมากที่สุด
มาก	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นมาก
ปานกลาง	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นปานกลาง
น้อย	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อย
น้อยที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อยที่สุด

แรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจ

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความสนใจกีฬาตะกร้อ					
2. มีความชอบเล่นกีฬาตะกร้อ					
3. มีความเห็นว่าเป็นกีฬาที่เล่นง่าย					
4. มีความคิดมีความถนัดในทักษะของกีฬาตะกร้อ					
5. มีความเชื่อว่าเล่นกีฬาตะกร้อได้ดีกว่ากีฬาสportอื่นๆ					
6. ชอบความกดดันที่เกิดจากการเล่นกีฬาตะกร้อ					
7. มีความชอบเกมการแข่งขันกีฬาตะกร้อ					
8. มีความอยากเรียนรู้ให้ลึกซึ้งเกี่ยวกับกีฬาตะกร้อ					
9. ชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาตะกร้อ					
10. ต้องการมีเพื่อน					

ด้านสุขภาพและอนามัย

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กีฬาดะกร้อทำให้มีสมรรถภาพร่างกายดี					
2. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่น					
3. ต้องการออกกำลังกายในกิจกรรมที่ทำหาย					
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธี					
5. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพทางร่างกาย					
6. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่นของตนเอง					
7. ต้องการดูแลสุขภาพ ให้ความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ					
8. เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งในการออกกำลังกาย					

ด้านรายได้และผลประโยชน์

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโอกาสได้รับสวัสดิการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
2. มีโอกาสได้รับรายได้จากการเล่นกีฬาตะกร้อ					
3. มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในโควตานักกีฬา					
4. ต้องการเข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกีฬาตะกร้อ					

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ					
2. มีความไฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง					
3. ต้องการทำความชื่อเสียง ให้แก่วงศ์ตระกูลและประเทศชาติ					
4. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม					
5. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย					
6. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่นของตนเอง					
7. มีโอกาสที่จะทำความชื่อเสียงให้ตนเอง					

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโอกาสที่จะได้เข้าร่วมกิจกรรมระดับชาติ					
2. มีโอกาสที่จะได้รับเหรียญรางวัลระดับชาติ					
3. มีโอกาสที่จะได้เข้าทำงานในหน่วยงานที่สนับสนุน					
4. มีโอกาสที่จะเป็นนักกีฬาตะกร้ออาชีพ					
5. มีโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					
6. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี					
7. มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ด้านความรักความถนัดและความสนใจ.....

.....

ด้านสุขภาพและอนามัย.....

.....

ด้านรายได้และผลประโยชน์.....

.....

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง.....

.....

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต.....

.....

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รองศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล
 อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล
 อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ
 ข้าราชการบำนาญ
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ — นามสกุล	นายประยุทธ แก้วสุข
วัน เดือน ปีเกิด	18 กุมภาพันธ์ 2507
สถานที่เกิด	จังหวัดตาก
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	91/1 หมู่ 2 ตำบลนายม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67210
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านขมวด หมู่ 6 ตำบลนายม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67210

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2520	ประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านวังหิน อำเภอเมือง จังหวัดตาก
พ.ศ. 2525	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนตากพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดตาก
พ.ศ. 2529	ครุศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยครูกำแพงเพชร อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร
พ.ศ. 2548	การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ